

3

4

ὁ δὲ τῆς δυνάμεως· τοῖς περὶ ταύ-
του μέγεθος λόγων διὰ τῶν· τῶν δὲ
τῆς ἀληθείας· διὰ τῆς ἀληθείας·
τοῖς ἀνθρώποις· ἢ τοῖς ἀμφὶ βέλους· διὰ τῆς
τῆς ἀληθείας, πρὸς τοῖς εὐνομοῦντας· καὶ
μετὰ τοῖς δεχομένοις τὴν ἀλήθειαν· ὡς ἔρε-
χθὲν τοῖς περὶ τούτων· ὅτι τὰς ἀνθρώπων· τῆς
ἐκαστοῦ προκειμένην χρῆσιν σκοπεῖν· ταύ-
τοις λόγοις μετρεῖν, τῆς περὶ τούτων ταξί-
μεθαρμόζειν πρὸς τὸ δέον· καὶ μετὰ τοῦδε κτλ· τῆς
αὐτῆς πᾶν τοῦ φύλακτος ἀρχὴν ἀμελεῖν τοῦ
προσκόπουτος, καὶ τῆς ἀνθρώπων ἐκαστοῦ
χορᾶς· μετὰ δὲ πρὸς ἀποδείξιν καὶ τῆς
φύλακτος ἀκολούθως πᾶν τοῦ προσκόπουτος
(α) περὶ αὐτῆς λόγους τῶν ἀνθρώπων· πρὸς
τὴν χρῆσιν δεξιότητος ἀνθρώπων· οἱ ἀνθρώποι
τῶν περὶ αὐτῆς· ὅτι ἀνθρώποις ἀνθρώπων
προσκόπουτος καταλλήλως τῆς ἀνθρώπων,
μὴ προσελατύνει τῆς ἀνθρώπων ὕλης, καὶ τοῖς κατὰ
βέλους μέγεθος ἡμέρας ἀνθρώπων λυμαινόμενα,
οὔτε ἰατρὸς ἐρεῖν αὐτῇ τῶν ἀνθρώπων φάρμακον
τῶδε μερῶς θεραπείας σώματι, μὴ τῆς μερῶς
καίαν προκαθάραι, ἢ τῆς ἐπὶ ῥέοντος ἀνθρώπων
ὅτι τῆς ἀληθείας ἐθέλοντες διδάσκειν, περὶ
τῆς ἀληθείας λέγων, πῶς αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων
δοσὺν τῆς πρὸς τοῖς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων
διαφοίαν, καὶ τοῖς λόγοις ἀνθρώπων· οἱ
τοῖς ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀνθρώπων
ταύτων ἐστὶν τοῖς ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων.

τῶν περὶ τῆς ἀληθείας . . . καὶ τὸν αὐτὸν λόγον
ἐκείνου ποιῆσαι καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς
λόγων οὐ καὶ χρῆσι φέρεται σκοποῦσι τοῦτο .
Ἰδὲ ἂν τοῖς εὐρίσκοις μετὰ τὴν ἀπίστωσιν
τοῦτο . . . γὰρ ἀμφὶ βδελύσσονται , καὶ τῶν
τὰς προτάσεις ἀποδείξεις ὁ δὲ ἀμέλει τῆς ἐπίσης
τοῖς ἀμφὶ βδελύσσονται ἀπορροῦνται . Ὁ δὲ πᾶν
τὸν ἀλλοτρίωτατον , ὅτι ταῦτα παροῦσι γὰρ ἀπὸ
γὰρ οὐκ ἔχοντες ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπίστας ἀφορμῆς .
οὐδ' αὖτις ἀρῖσκοις εἰπεῖν ἔχοντες , διὸν ἀπὸ
τοῦτο ἢ διαποροῦσι . σκοποῦσι γὰρ
ἐκείνου ἀπὸ τῆς μετὰ προχείρου καὶ κατὰ τὴν
δόξαν ἀκριτοῦ ἀντιμεκτῆσιν , ἀλλὰ μετὰ τῆς
αἰτίας ἰσχυρᾶς , καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἀσφαλῆς .
τοῦτο γὰρ ἐκείνου λόγον , ὅτι αὐτὸ
τοῦτο περὶ τῆς ἀπίστωσιν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς
τοῦτο τοῖς οὐκ οὐκ ἀπὸ τῆς ἀπίστωσιν , ἀλλὰ
ἐργον οὐκ ἔστιν αἰσίου καὶ κρίσει περὶ τῆς ἀλήθειας
χρῶμεν . Ὁ κοινὸν καὶ τοῖς περὶ τῆς ἀρετῆς
στὴν ἀπίστωσιν ἢ διαποροῦντας , μετὰ τὸ
δοκοῦν ἀκριτοῦ καὶ τοῖς ἀνοχάστοις κεχαρίσ
μένοι τῆς περὶ ταύτης ἐκφέρειν γὰρ ἀμῶν . ἀλλὰ
μηδὲ μὴ ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως
μῖσιν , ἢ τῶν τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀντιθέτως αἰ
τίαν , εἰς τὴν τοῦδε τοῦ δόγματος ἀποβλέπειν
ἀποδείξιν , καὶ δι' αὐτῆς δεικνύειν τὴν ἀν
ταρσίαν οὐδ' αὖτις ἔχοντες ὅτι πᾶν .
ἀπὸ τῆς οὐκ οὐκ ἔστιν ἀδύνατον ἢ ἀδύνατον
ὅτι τῶν , ἢ ἀβούλητον τὰν κεραιώτατων
στομάτων ἢ καὶ πᾶν τὴν διαλύθειν τὰ πάλιν

Εὐφρασίαν καὶ σωματικὴν πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐρανίαν.
καὶ τοῦτο μὴ δύνωται, παυσάτωσαν τῆς ἀθίτου
ταύτης ἀπίστίας, καὶ τοῦ βλασφημῆν ἃ μὴ θέμις. ὅτι γὰρ
οὔτε τὸ ἀδύνατον λέγουσιν ἀληθεύουσιν, οὔτε τὸ ἀβούλητον
ἐκ τῶν γεννησόμενων ἐκρίσται φανερόν. *Βαδύνω*
ἐν τῇ ζήρῳ κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοιοῦτον. ἢ ἐκ
τοῦ μὴ γεννησόμενον γεννησόμενον, ἢ ἐκ τοῦ δύνανται
κοῦσθαι μὴ εἶναι πρὸς τὸ ποιῆσαι καλῶς τὸ ἀρρεσμένον.
Ὁ γὰρ ἀνὴρ τί τῶν γεννησόμενων, οὐκ ἔχοντες χά-
ρισμα οὔτε ποιῆσαι τὸ πρὸ πάντων δυνάμειν ὅπερ ἀροῖ.
Ὁ τὴν γένεσιν καλῶς τὸ ποιησόμενον, καὶ πότε γένοι-
ται καὶ πῶς, δύνανται δὲ ἢ μὴ δύνανται εἶναι πρὸς τὸ
ποιῆσαι τὸ γεννησόμενον, ἢ μὴ ἀρκούντων εἶναι,
ἔκδοται χειρὶ σιμὴν ἀρχὴν εἰσοφροῖν, καὶ τὴν
ἰδίαν ἀποτίσκειν τὸ δύνανται. *Ἐκρίσται δὲ*
ἐν τῇ ζήρῳ καὶ ἐν τῇ ζήρῳ τὸ δύνανται. ἀλλ'
οὔτε ἀροῖ τὸν βῆλυντον τῶν ἀρρεσμένων σω-
μάτων τὴν φύσιν, κατὰ μέρος ὅλον καὶ μέρος, οὔτε
ὅπου χωρὶς τῶν γεννησόμενων ἐκαστῶν, καὶ τοιοῦτον τοῦτοι-
χείου μέρος δὲ δεκτὴν τὸ μὴ εἶναι καὶ χωρὶς πρὸς τὸ
συμμερίαι, καὶ τὸ πρὸ πάντων ἀνθρώπων, διακρίτορεν
λαβεῖν τὸ πρὸ πάντων πρὸς φύσιν ἡρώμενον. ὅτι
οὐκ ἐκρίσται πρὸ τῆς οὐκ ἐκαστῶν συστάσεως, ἔπει-
τῶν γεννησόμενων τοιχείων καὶ φύσιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων
σώματων. ἔπειτα μέρη τούτων ὅλων εἰ μὴ καὶ τὸ δύνανται
λήψασθαι πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου σώματος συ-
στάσιν, ἀλλὰ ὡς οὐδὲ μετὰ τὸ διαλύθηναι τὸ
πρὸ πάντων ἐκρίσται τοῦ κενώρεν ἐκαστῶν, αὐτὸ
εἰληφί πρὸς τὴν ἐκαστῶν συμπλήρωσιν. ὅσον μὲν
ἐκρίσται τὴν γὰρ κρατοῦσθαι πρὸ πάντων τῶν πραγμάτων

τάξιν, καὶ τὴν ἐφ' ἑτέρας κρίσιν, μείζον τὰ
μὴ γινόμενα προεργάσκειν· ὅσα δὲ ἐπὶ τὴν ἀξί-
του θύ, καὶ τὴν τούτου σοφίαν, ἀμφοτέρω κατὰ φύ-
καὶ ῥαδὶοῦ σώσει τῶ, τὰ μὴ γινόμενα προεργάσκειν·
Ὁ δὲ αὐθιγὴν γινώσκειν, καὶ μὴ καὶ τὴν δυνάμει
ὥς ἐπὶ ῥαδὶοῦ πρὸς τὴν τῶν σωμάτων δράσιν
δεικνύσιν ἐπὶ τούτων αὐτῶν ἐργείας· ἡ δὲ μὴ ὁρᾷ
κατὰ τὴν πρώτην οὐσίαν ἐποίησε τὰ τῶν αἰσῶν
σώματα καὶ τὰς τούτων ἀρχάς, καὶ διαχλύθει τὰ
καθ' ὅν αὐτὴν χεῖρ ὁρᾷ δράσιν μετὰ τῆς ἰσχύος
μυρίας· ἐπίσης δὲ αὐτῶ καὶ τοῦτο δυνάτωρ, καὶ
ὡς ὁ γὰρ βλάμωσός δὲ καὶ ὁ βύλως ἐπὶ τῶν αἰσῶν
τὰς πρώτας ἀρχάς, καὶ ἐκ τούτων ὡς πρώτων τὰ
σώματα τὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκαστέρων
καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμεως, καὶ τὴν πρὸς αὐτῆς μερομίσθην
ἀμορφὴν οὐδὲν μορφώσαι, καὶ τὴν ἀνείδωτον καὶ
διακόσμητον πολλοῖς καὶ διαφόροις ἰδίαις κοσμοῖς
ἐπὶ τὰ μέρη τῶν αἰσῶν εἰς ἐρῶν ἡγεῖν, καὶ τὸ αἰσῶν
μαίετον καὶ ἀπὸ αὐτοῦ εἰς πολλὰ διελθῆν, καὶ τὸ ἀδύνατον
θεῶν τὸν διαβρῶν, καὶ τὸ μὴ ἴσως τὴν δύναμιν
τῆς αὐτῆς εἰς καὶ τὸ διαχλύμενον ἐρῶσαι, καὶ τὸ
καί μερον δράσιν, καὶ τὸ τεθρηκὸς ζωοποιῆσαι
πλάξιν, καὶ τὸ φθαρτὸν μεταλλάξιν εἰς ἀφθαρσίαν
τοῦ αὐτοῦ ἀνείν καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ σο-
φίας, καὶ τὸ διαπεβρῶν μίερον πλῆθος ζώων πλά-
τοδῶν, ὅπως αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς σώμασιν ὁ αὐτὸς τρε-
χεῖν ἴσως, καὶ τὸν ἐκ τούτων ἀγείρειν κόρον, διακρίν-
μενικῶς, ἐρῶσαι δὲ πλάξιν τοῖς αὐτοῖς κείναις μερίσι
Σμορίοις, καὶ εἰς ἐρῶν ἐκείνων χωρὶς ζῶον,
καὶ εἰς πολλὰ, καὶ ἐπὶ τῶν αἰσῶν ἐτέρω, καὶ αὐτοῖς

πλάξιν.

ἐκείνοις συνδιαλύθην δαίττας πρώτας ἀρχὰς
ἐρεχθὲ κατὰ τὴν φύσιν εἰς πάντα ἀνθρώπων.
Ὅθεν καὶ μάλιστα τὰ ἄνθρωποι ἐδόξε τίνας, καὶ τῶν
δαίσοφίαι θάυμαζομένων· ἰαχῆρας οὐκ οἶδ'
ὅπως ἡγεσθὲν τὰς πρὸ αὐτῶν πολλῶν φερόμεν
διαφορὰς. πολλὰ μὲν
σώματα τῶν ἐρμηνεύσις ἢ ποτὲ μοῖς εἰς θανάτῳ
ἰχθύσι γένεσθαι τροφὴν· πολλὰ δὲ τῶν ἐν πολέμοις
θνησκόντων, ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ τραχύτητα
αἰτία πρὸς τὴν περὶ τὴν σίτησιν, τὰ φησὶ ἀμοιβῶν
τοῖς πρὸς τὴν χόλουσι ζωῆς προσκείμεθα βορὰν.
τῶν δὲ συνδιαλύθην δαίττας ἐρμηνεύσις καὶ
τῶν ταῦτα συμπεριρροῦντων μερῶν καὶ μορίων.
Εἰς πολὺ πρῶτος ζωὴν διαβρῦτομένων, καὶ
διὰ τῆς τροφῆς τοῖς τῶν τροφόμενων σώμασιν
ἐρμηνεύσις, πρῶτον μὲν τὴν δαίτην τῶν ταῦτα
φασὶν ἀδύνατον. δὲ ταῦτα τὸ δεύτερον ἀπο-
ρώτερον. τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων
ἐκ βοσκῆς γένεσθαι ζωῆς, ὅπου πρὸς τροφὴν ἔχουσιν
δαίτην δαίτην δαίτην τῶν ταῦτα γὰρ ἰούτων· καὶ
τοῖς τῶν μετεκτείνεσθαι σώμασιν ἐρμηνεύσις,
ἀρχὴν ἰναι πᾶσιν τὰ μέρη τῶν ἀνθρώπων
ὅπου πρὸς τροφὴν γένεσθαι τοῖς μετεκτείνεσθαι ζωῆς, πρὸς
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μεταχωρεῖν σώματα, τῶν
μετὰ τὴν ταῦτα τροφὴν γένεσθαι ζωῆς, τὴν δὲ ζωὴν
ἐρμηνεύσις τῶν τροφῶν διαπορθευμένων τοῖς ἐκείνῳ
τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἐγένετο τροφὴ.
τῶν δὲ τῶν τροφῶν δαίτην τὰς ἐρμηνεύσις καὶ μὲν
δαίτην ταλαιφάνους περὶ φθίας· καὶ τοῖς κατ'
δαίτην βουλήν ἐχθρῶν τῶν τῶν ἐρμηνεύσις ὡς

[illegible]

ἐμὸν μεράτε καὶ διαχωροῦμεν, καὶ τὸ πορὶ ἔτ^{ον}
διαφοροῦμεν, ὥς μὴ δὲ κατὰ βραχὺ τὴν πρώτην
καὶ κατὰ φύσιν ἔστω μείρα πέφυκ^{εν}. ἢ ποιετὴν
εἰς τὸν τρέφομεν οὐκ ἔστιν· ὡς πειροῖσιν οὐδε^{τε}
πᾶν τὸ πέφυκεν καὶ τὴν πρώτην ὁ ζῶν μετὰ το^ν
τοῖς τρέφομενοις μορίοις προσπλάζει πᾶν τῶς,
τὴν ὥρ μὲν κατὰ τὴν γαστέραν τῆς βρεπτικῆς δυνάμεως
διαποκρίναμεν, *ἐν δὲ κατὰ τὴν ἀντιπαραμ^ε*
βολὴν καὶ τὴν ἐν ἡπατὶ γίρομεν καὶ τὴν δὲ ἀκρίνο^ν
μεν, καὶ πρὸς ἑτερόν τι μεταχωροῦμεν, ὅτλη
τοῦ τρέφειν ἐκβεβηκε δυνάμει· *ἐν αὐτῇ δὲ τῆς*
ἐν ἡπατὶ γίρομεν καὶ μετὰ τοῦ ζῶντος οὐ πᾶσις ἐστὶν τροφ^ή
ἀνθρώποις χωροῦσι· ἀλλ' ἡ δὲ πέφυκε πρὶ τῷ
ματὶ δὲ ἀκρίνομεν· τῆς τε κατὰ χειρ φθείσης
τροφῆς ἐν αὐτοῖς, ἔσθ' ὅτε τοῖς τρέφομενοις με^ν
ρεσὶ καὶ μορίοις πρὸς ἑτερόν τι μεταβαλλούσης
κατὰ τὴν ἐπὶ κράτει δυνάμει τοῦ πλεονάζοντος ἢ περὶ τ^ο
τύπουτος· καὶ φθείρει πῶς ἢ πρὸς ἑαυτὸν τρέπει
ὅτλη καὶ ἀσθενεῖς ὡς ὁ θάνατος· πολλὰ δὲ οὐκ ἔστιν
ἐν πᾶσι τοῖς ζῴοις τῆς φύσεως διαφοράς, καὶ
αὐτῆς τε κατὰ φύσιν τροφῆς ἐκαστὸν ἰσχύον.
Ἐπὶ τῷ τρέφειν σώματι οἷον ἐξ ἀλλὰ τομέων.
τρεπὴς δὲ κατὰ τὴν ἐκαστοῦ ζῶντος τροφὴν γενομένην
καθάρσιος καὶ διακρίσεως, δεῖ πᾶν τῶς φείρειν
μὲν καὶ διαχωρεῖν ἢ πέφυκεν, ἢ πρὸς ἑτερόν τι
ἄλλου πᾶν, ὅπου ἄλλο τρεῖς ἐστὶν τοῦ ζῶντος
τροφὴν ὡς οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ δυνάμεν. *Ἐν βλαστῷ*
δὲ καὶ κατὰ φύσιν εἶρα τὴν τοῦ τρέφοντος σωματικῆς
δυνάμει, ταῖς τοῦ τρέφοντος ζῶντος δυνάμει· καὶ
ταῖς ἐκ τοῦ ὁδοῦ δυνάμει πέφυκε καὶ τρεῖς, ἢ καθάρσιος

ἀκριβῶς τοῖς φύσιν καὶ καθαροῖς, ἐλὶ κρῖν ἔσθ' ἵ-
 γνῆται πρόσληψιν ἐς οὐσίαν· ἢ ὅτι καὶ μόνη βλά-
 λη θένωρ δ' ἴσ' τοῖς πράγμασι νόμοις τρεφῆται.
 ὡς ἀποβάλλουσιν πᾶν ὅτι οὐκ ἄλλο τρεφῆται·
 εἰς τὴν τοῦ τρεφόμενου ζωὴν οὐσίαν· καὶ τὸν τοῦ
 ἐκείνου ὅς κοῦν ἐπιστάχθ' ἑλ' πρὸς τὴν τῆς γαστρὸς οὐσίαν
 πρὸς τὴν καὶ τὴν τῆς ὀρέξεως θεραπείαν· ἄλλ' αὖτα
 μετ' τὴν ἐλὶ κρῖν ἔσθ' τὴν οὐκ ἄλλ' ἴσ' ἀμφὶ σφ' κτήσιον
 ἐρῶνται τῷ τρεφόμενῳ σώματι, συμπεκομένην
 ἐπὶ πρᾶτον ἐκ τῆς πᾶσι τοῖς τούτου μερίσι καὶ μορί-
 σιν· ἐπὶ τῷ ἑλ' οὐσίᾳ καὶ πρὸς φύσιν φθει-
 ρεῖται μετὰ χεῖρ' ἢ ἑρρωμεν ἑλ' οὐσίαν ἑλ' οὐσίαν
 μετ'· φθείρειν δ' οὐκ ἐνδρεία τὴν κρατὶ βίον· ἢ π-
 μοχθῆρ' εἰς τρεφόμενῳ καὶ φθαρμακῶδες
 ποιότητας· ὡς καὶ οὐκ ἔστιν ἐλ' φίλον τῷ τρεφο-
 μένῳ σώματι φθαρῶν· τούτου τε κρῖν με-
 γίστον τὸ πολλοῖς τῶν τρεφόμενων ζωὴν ἐκ τούτων ἐπ-
 κοχουβίῳ ἄλλως, ἐλ' κρῖν οὐκ ἔστιν ἢ θάνατον, ἢ ἄπο-
 φθορὰς ὀρέξεως τὴν τρεφῆται καὶ μετ' ἑλ' οὐσίαν,
 οὐκ ἐφελκυστὰ τὴν φαρμακῶδες καὶ πρὸς φύσιν·
 ὅτι καὶ πᾶν τὸς φθαρτικὸν δ' ἐλ' οὐσίαν τοῦ τρεφόμε-
 νούματος· εἰς τρεφόμενῳ τὰ τρεφόμενῳ τοῖς
 οὐκ ἔστιν καὶ κατὰ φύσιν· φθείρεται δ' οὐκ ἔστιν τῶν
 ἐπὶ τρεφόμενῳ τῇ διαφορᾷ τῶν τῆς φύσεως διαφερόν-
 τῶν ἐλ' κατὰ φύσιν οὐκ ἔστιν ἢ ἑλ' οὐσίαν τρεφῆται· καὶ
 ταύτης γὰρ οὐκ ἔστιν πᾶν ὅτι οὐκ ἔστιν προσερίκνεται
 τῷ ζῶντι, οὐκ ἔστιν τὸ τυχόν ἐκ τούτου τὴν πρὸς τὸ τρεφο-
 μένῳ σώματι δέχεται σύγκρασιν, ἀλλ' αὖτ' οὐκ ἔστιν
 διαπάσης πέψεως καὶ καθαροῦ μενόν· καὶ μεταβε-
 βληκὸς ἐλὶ κρῖν ἔσθ' πρὸς τὴν τοῦ πρῶτου σώματος
 ἐλ' οὐσίαν.

[illegible]

[illegible]

8 τε καὶ τῶν συγχωρησίων παρὰ δὲ χερσὶ τῶν ἰστικῶν^{ροίς}
γεγυμνασμένων, ὁ δὲ θεὸς δὲ κρύπτει δὴ αὐτοὺς ὅς
πρὸς αὐτῶν λεγόμενον. τὸ δὲ σύμφρα θείη ποτὶ τὰ
τῶν ἀνθρώπων σώματα τοῖς τῆς αὐτῆς οὐσί φύσεως,
καὶ δὲ τῶν αἰγῶν ποτὶ καὶ τῶν σὶ τῆς αἰαθῆς. δὲ
ἐπεὶ τὸς μεταχρῆτες τοῦ σώματος, καὶ δὲ
αὐτοὺς ἐν τῶν δῆς ἡ μαρτίας ὁμοειδοῖς τῶς μεδύ -
θῶς σώματος, εἴτε μὴ λελήθασι ἡμᾶς ἀνθρώποι -
δεῖς τῶς ὀρπεθῆρες. ἡ μὴ τῆς ἔχοντες φύσιν ὅς -
ἀνθρώπων καὶ θηρίων, οἷοις πρᾶττεν ἡ φύσιν οἱ
τολμώτεροι τῶν ποιητῶν. καὶ τῶν ἡλίου
τῶν τῶν ἡλίου πρὸς τροφὴν ἀποκληρῶ -
θέντων σωματίων, μόνη δὲ τῆς ἐστὶν τῶν φησὶ ἐπὶ
τῶν τῶς φύσεως μεμορσμένων ὅπου γε μὴ δᾷχο
τῶν ζώων τοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἶδος ἔστροφῆν ἄσπε -
κλήρωσιν ὁποιήσας, καὶ ἐν δᾷχοις τῶν τῶν περὶ -
τῶν τῶν φησὶ γίνονται κατὰ φύσιν. εἴμεν ὁ
καὶ οἱ δὲ κρύπτει ὁ δὲ καὶ, ἀνθρώπων ἀνθρώποις
εἰς βρώσιν ἀποκληρῶσας, οὐδὲν κωλύει τὰς
ἀλλήλοφάγιαν κατὰ φύσιν, ὡς περὶ ἄλλο τι
τῶν τῶν φύσιν συγκαταχρημένων, καὶ τοῖς γε τὰ τῶν
λέγειν τολμώτας τοῖς τῶν φιλητάτων, ἐν τῶν φδῶ
σώμασιν ἐς οἰκιστέροις, ἡ καὶ τοῖς εὐνοῦ ἔσπε -
φῶς τοῖς αὐτοῖς ἐστὶ δὲ. εἰδὲ τούτοις
οὐδὲ πῶς αἰετ. τῶν ὁ δὲ καὶ ἀνθρώπων δὲ
Θρώποις μεταχρῆσθαι ἐστὶ καὶ πᾶσι ἀροῖς,
ἐπᾶσιν ἐκ θεοῦ καὶ παρὰ φύσιν βρώσας ὡς
ἡ πρᾶξιως ἐστὶ ἐστὶν. ὁ δὲ παρὰ φύσιν ἡ δὲ
ποτὶ χωρῆσει ἐν τροφῇ τοῖς τῶν δεομένοις
μέρσι καὶ χωρίοις. ὁ δὲ μὴ χωροῦν ἐστὶν τροφὴν

[illegible]

[illegible]

μᾶλλον ἀφ' ὧν καὶ ἀνερδὲς ἡμετέρας
καὶ μὴ κίττι δεομένων τῆς τούτου χρείας, εὐθε-
ρῶν τὰ δὲ πάσης δουλείας οὐκ ἀδικηθήσονται.
Διὸ εἰ φωνῆς μετ' ἑκαστὴν ἀνδρὶ ἀπὸ τοῦ
Δημοῦργου ὡς πρὸς αὐτὸ δίκαιον ἐλαττοῦμεν
τῶν ἀνθρώπων, ὅτι μὴ τῆς αὐτῆς τούτοις μετ' ἑ-
κάστου ἀναστάσας. **Π**ρὸς οὖν φύσιν οὐκ ἴση, τῶν
οὐδὲ τὸ τέλος ἴσον οὐδ' ἰσότητος ὡς μετρίῃ. **Ο**ὐκ
δὲ τούτων, πρὸς οὐδὲ τοῦ δικαίου μίαν κρίσιν,
οὐδὲ μέμψιν ἀδικίας. **Σ**μῆρ οὐδὲ κείρο φησὶ
Διὸς αὐτὸν ὡς πρὸς αὐτὸν θεωρεῖται τις ἀδικία γὰρ
ἀνθρώπων ἀνθρώπων. **Ε**ἰ μὲν οὖν οὐκ
ἐν ψυχῇ καὶ σώματι. **Τ**ε δὲ εἰς ψυχὴν οὐτό
εἰς σῶμα δέχεται τὴν ἀδικίαν. **Τ**ε δὲ τὴν
ψυχὴν ἀδικεῖσθαι φησὶς τις σωφρογῶν, ὅτε
λίσσεται ταύτῃ σὺν ἐκβολῇ καὶ τὴν πρὸς αὐ-
τὴν. **Ε**ἰ μὲν οὖν ἐν φθαρτῷ καὶ πᾶσι κατοι-
κῶσι σώματι μὴ δὲ ἀδικηταί, πολὺ μᾶλλον
ἀφ' ὧν καὶ ἀπὸ θείου ζῶσθαι οὐκ ἀδικηθήσονται.
Ἀλλ' οὐδὲ τὸ σῶμα ἀδικεῖ ταῦτα. **Ε**ἰ μὲν οὖν φθαρ-
τῷ σῶματι, οὐδ' ἀφ' ὧν ἀδικηθήσονται.
Σμῆρ οὐδὲ κείρο φαίνεται δὲ, ὡς ἀνάξιον ἔργον
πῶς εἶναι, τοῦ ἀλὺ βίον ἀναστῆσαι σῶμα καὶ σῶμα
ταῦτα. **Ε**ἰ μὲν οὖν οὐκ ἀνάξιον, τοῦτε
τὸ φθαρτὸν ποιῆσαι σῶμα καὶ πᾶσι κατοι-
κῶσι μᾶλλον τοῦ κρείττονος οὐκ ἀνάξιον, ὅπερ ἐστὶν
ἀφ' ὧν καὶ ἀπὸ θείου. **Δ**ιὰ τῶν κατὰ
φύσιν πρώτων καὶ τῶν τούτοις ἐπομένων οὖν
δίδηται τῶν ἐκτασμένων ἑκάστου, εὐδελ-
ῶς καὶ δῖον καὶ βουλητὸν καὶ ἀξίον τοῦ.

δικαίουργήσας τὸς ἔργον. ἡ τῶν διαλυθέντων σω-
μάτων ἀφαιρέσεις.
Τούτοις ἀντικείμενον, καὶ τὸ τῶν ἀπίστων
πρόλογον.
πρὸς ἑκάστην ἀπὸ τῶν
σώσας φείας.
Ἐξ ὅτι τὴν ἐκχωρισμένην.
ἀνατολὴν βουλήν, καὶ τὸ τῶν βουλήν
τῶν τῶν ἀφαιρέσεων, καὶ τὴν τῶν βουλήν
ἀξίαν.
ἡ προσδεῖται τῆς ἀληθείας.
προσλαμβάνει τῶν μετρίων, οἷς τε δὲ ἐν κρυφῇ
καὶ ποτε καὶ προστίρας εἶχει τὸ χρῆσιν.
λύνει δὲ ἴσως οὐδὲν, τῆς τε κοινῆς ἀσφαλείας ἐν
καὶ τῆς τῶν ἐν κρυφῇ πρὸς τὸ λοιπὸν μετρίων
ἀπὸ τῶν τούτων καὶ τῶν τούτων προσκομίζου
πρὸς τὴν ποικίλσιν τῶν δόχων.
μεν, ὅτι πρῶτον καὶ φύσιν.
φορεῖν τὸν πρῶτον, ὅδοι ποιεῖν καὶ προσφύγειν
πρὸς ὅπου ἐν πρῶτον καὶ προσφύγειν.
περὶ τῆς ἀληθείας λόγος ἀναγκαῖος ὡς πρὸς ἀ-
φαιρέσιν καὶ σωτηρίαν, πρῶτον καὶ τῆς φύσιν
καὶ τῆς ἀξίαν καὶ τῆς χρείαν.
τῆς φύσιν μεν, ὡς
τῆς τῶν πραγμάτων φύσιν πρὸς ἡμᾶς.
τῆς ἀξίαν.
ἡ ἀφαιρέσιν ὡς γίγνεται μετρίων.
δε.
γίγνεται οὐκ ἡμεῖς πρῶτον.
ὁ δὲ περὶ τῆς ἀληθείας φύσιν καὶ ἀφαιρέσιν
καὶ τῶν μετρίων.

τοῦ τῆς ἀλήθειας κρατῶν· καὶ τῆς ἀφαιρέσεως
 καὶ τῆς τῆς ψευδοδουλοῦντος ἐχει τῆς ἰσχύος·
 καὶ τῆς ἀφαιρέσεως· ὅξεν πᾶσιν ἐπιφύκει καὶ πᾶσι
 φθορᾶς· ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο οὕτως ἐχόντων, πρῶ-
 τὰ πῆται πολλάκις, καὶ γίνεται πομπὴ χρεωδύτης.
 Ὡς δὲ αἰρῶν καὶ προκταίρων τῆς ἐροχλοῦσιν τῶ
 ἀπίστια· καὶ τοῖς ἐν τῇ προσίονσι τῇ ἀμφιβολίᾳ
 ἢ ψευδοδοξίᾳ· ὅς πρὸς ἐν μέρει καὶ πρὸς ἀφαιρέ-
 τέλος· ὅς ἐν τῇ ἐνδοξείᾳ ἐχει τῇ ἀφαιρέσει ὅτι
 τὸ ψεύδος ἐλέγχων· καὶ τῇ ἀλήθειᾳ κρατῶν·
 ὅς ἐν καὶ καθάπερ ἐν εἰσὶν· ἀλλὰ μὲν, ἀφαιρέ-
 ὥς ἐφῆν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν· καὶ τοῖς τῇ ἀληθείᾳ
 ὅς τῇ ἀφαιρέσει φροντίζουσιν· ὅς ἐν τῇ
 καὶ τοῖς καὶ πρὸς τῇ ἀφαιρέσει χρεωδύτης·
 ὅς τῇ ἀφαιρέσει κεφαλαιῶδες προσηρῆσθαι πρὸς
 τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει· ὅς τῇ ἀφαιρέσει
 τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει, καὶ τῇ ἀφαιρέσει
 τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει· ὅς τῇ ἀφαιρέσει
 αὐτῆς καθῆν καὶ τῇ ἀφαιρέσει ὅς πρῶτος γέγονεν ὁ ψευδὴς,
 οἷον μετὰ τῇ ἀφαιρέσει καὶ τῇ ἀφαιρέσει γέγονας
 τρόπον· ὅς τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει ὁ ψευδὴς
 ὥς ὁ ψευδὴς φύσεως· ὅς τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει
 τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει κρίσις, καθόσον, ὅς τῇ ἀφαιρέσει
 ἔχκει χρόνον, καὶ καθόσον ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει, ἢ
 οὐκ ἀντὶς ἀμφισβητῆσαι ἐν εἰμαί δικαίαν·
 ὅς τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει ὅς τῇ ἀφαιρέσει
 πᾶν πρῶτον ἀπλῶς καὶ μὴ τῇ ἀφαιρέσει ὁ ψευδὴς,
 ἢ τῇ ἀφαιρέσει ὅς τῇ ἀφαιρέσει πρῶτον
 ὅς τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει αὐτὸ τὸ ζῆν καὶ διαμέρειν καθ
 ἢ ὅς τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει ὅς τῇ ἀφαιρέσει τῇ ἀφαιρέσει·

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν αὐτὴν

ἄλλου τῆρος τῶν αὐτῶν προ-
σκόμτων καὶ τῆς οὐρανίας φροντίδος ἡ ζωὴ μένει.

Δὲ καὶ κοινότερον σκοποῦσιν εὐρίσκουσιν,
ὅτι πᾶς εὐφροσύνη καὶ λογικὴ κρίσις πρὸς τὸ
ποιεῖν τί κέρουςτος. οὐδὲν ὡς κατὰ πρόθεσιν
ἐρεῖται, ποιεῖν δὲ τῆς ἰδίας ἐρεκεν
χρήσεως, ἢ διαχρεῖσθαι ἄλλου τῆρος ὡς πεφρο-
νίκεν, ἢ δι' αὐτὸ τὸ γινώμενον ὀλίγη τὴν ἐφύ-
σιν καὶ τὴν πρὸς τὴν αὐτοῦ γένεσιν κέρουςτος.

Λεγόμενον δὲ Διόκορος τῆρος ἰσχυρὸς
γίνεται τὸ προκείμενον.

Ποιεῖν μὲν οὖν διὰ τῆς ἰδίας χρήσεως
ποιοῦν βουσι καὶ κτήνους ἢ τοῖς αἰσίοις ζώοις
ὡς ἐστὶν ἐνδοξόν, τῆς ἐκείνου τούτου ὁρμῆς ζῆλος
οὐκ ἐστὶν. οὐκ ἰδίαν ἐρεκεν χρήσεως κατὰ τὸ φά-
νόμενον. ἀλλὰ κατὰ μέν τὸ τέλος διατοῦτο,
κατὰ δὲ τὸ προσεχὲς διὰ τῆς τούτου ὡς πεφρο-
νίκεν ἐπιμέλειαν.

Ποιῶν δὲ ἰδίαν, οὐτε δὲ ἑτέρου τῆς αὐτῆς
προσκόμτων. ἀλλ' ἐπὶ τῷ εἰρᾷ τε καὶ διαμέλει
καὶ βίῳ οἱ οὖν τοῖς αὐτοῦ γινώσκουσιν τί
τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐγγόνων διαδοχῇ, τῆς αὐτῆς
τελευτῆς προαμύθου μένος, καὶ ταῦτα τὸ βρῆτον
ἀπὸ βασιλῆος οἰόμενος.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ἐκ τούτων. Οὐ μὲν οὖν ἡ δὲ αὐτῆς
ἐκ τούτων δὲ βρῆτον. ἔστι δὲ σοφός. ὃ
διὰ δὲ σοφίας ἐργαζόμενος. οὐτε διὰ χρεῖαν
ἰδίαν, πρὸς τὸ εὐεργετῆσαι προσδεῖς. πρὸς δὲ μηδὲν
δεόμενος πρὸς τὸ εὐεργετῆσαι, οὐδὲν τῶν αὐτῶν.

γερομέρων οὐκ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ εἰς χρεῖαν ἰδίαν .
Ἄλλου δὲ διὰ τὴν αὐτῶν ὑπαὐτοῦ γερομέρων ἰδίαν
ὅσοι κοιτῶν δὲ θνητῶν . **Δ**ὲν δὲ τῶν λόγων
καὶ κρίσει χρομέρων . οὔτε τῶν μετὰ ζώων οὔτε τῶν
κατωτέρων γέγονεν ἢ γίγνεται πρὸς ἑτέρον
χρεῖαν . ἀλλὰ διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν τῶν γερομένων
ζώων τε καὶ διαμορῶν . . . οὐδὲν δὲ λόγον
ἔχει οὐκ ἐπὶ τῇ χρεῖαν τῆς τῶν ἀνθρώπων γινώσκον
στὴν αἰτίαν . . . τῶν μετὰ ζώων δὲ θνητῶν
οὐκ ἐπὶ τῇ καὶ μετὰ τῆς αἰτίας καὶ μετὰ τῶν ἀνθρώπων
οὐκ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ εἶμα δεομένων . . . τῶν
τῶν δὲ χρομέρων κατὰ φύσιν . καὶ τὰς πρὸς ὁ
πέφυκεν ἑκάστην χρεῖαν ἀνθρώποις διὰ τὸ
πληρωμάτων . ἀλλὰ τῶν ταύταις χρῆσθαι πε-
φύκότες . . . οὐδὲν δὲ λόγον οὔτε ἰδίαν ὁ δὲ χρο-
καὶ ἔπεμορῶν ὑπαὐτοῦ εἰς χρῆσιν τοῖς ἐλάττωσιν ἢ
ἢ τῶν λογικῶν ὑπαὐτοῦ λόγους , οὐκ ἐπὶ πρὸς
τὸ ἀρχεῖν ἀρετῇ καὶ οἷς . **Σ**κοῦν ἐπὶ τῇ δὲ φαι-
τίως καὶ μετὰ τῇ γέγονεν ἀνθρώπος , οὐδὲν δὲ λόγον
τῶν ὑποθῆ γερομέρων μάλιστα κατὰ τὴν τοῦ
ποιήσαντος γινώσκον . ἢ ἢ τῇ χρεῖας ἐρεκεῖν αὐ-
τοῦ ποιήσαντος , ἢ ἄλλου τῆρος τῶν ὑποθῆ
γερομέρων ποιημάτων . . . **Δ**ὲν δὲ λόγον κατὰ
μετὰ τὸν πρῶτον καὶ κοινότερον λόγον . διὰ
αὐτὸν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ πᾶσι τῆς οὐκ ἐπὶ τῇ πᾶσι
ρουμένην ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἐπὶ τοῖς κοινότε-
ροις ἀνθρώποις . . . καὶ τῶν πρὸς ἑαυτὸν
τοῖς γερομένοις λόγους . διὰ τὴν αὐτῶν τῶν
γερομέρων ζώων καὶ τῶν μετὰ τῶν ἀνθρώπων
τῶν μετὰ τῶν ἀνθρώπων . . . **Ε**ρπετοῖς
τῶν μετὰ τῶν ἀνθρώπων . . . **Ε**ρπετοῖς

Σπτηρὸς καὶ ρηκτοῖς, καὶ κοῖρον ἐπιπείλ
 πασὶ τοῖς ἀλλοῖς, τὴν τοιαύτην ζωὴν ἀπέριμεθ
 οἱ δὲ αὐτὸν ἐν αὐτοῖς ἄλλοις αὐτοφροῦσι γόνυ πῆκτ
 οἷσι τε σῶσι τὴν φερομένην, καὶ λογικῆς κρίσεως με
 μοιρανέροις, τὴν γὰρ σῶσι διαμοῖν ἡ ἀπὲκ χέρως σῶ
 ὅποι κτῆς· ἴρασι γὰρ σκορτεῖς γόνυ αὐτὸν πῆκτ
 καὶ τὴν τοῦτου δὴν αὐτὴν καὶ σοφίαν, ρόμω τε σῶσι
 τῶν μερῶν καὶ δίκῃ, γόνυ τε σῶσι δὴν αὐτὴν ὅσοι ἄλλοι
 οἱς τὴν προλαβόντων ἐκράτῳ δὴν ζωὴν, καὶ περ σῶ
 φθαρτῆς καὶ κίρις ὅν τε σῶμασιν· *οὐκ ὁ σῶμα*
ἐν αὐτοῖς αὐτὸν χρίν γέγονε, παυδὲ μέρω ἐκίρω
ὡς ἐκίρω γέγονε, παυδὲ ταῖς ἐκὼς καὶ αὐτὴν τὰ
γερόμερα τοῦ εἶρα, καὶ οὐκ ἔστι δὴν αὐτοῖς μᾶλλον, ὡς
δὴν μὲν αὐτὸν τοῖς ὑπὸ θῦ γερόμεροις τοῦ ματάμου χῶρ
ἐχόρτος· *ταῖς αὐτὴν δὴν αὐτὸν τὸ εἶρα πῆκτ*
καὶ ὡς πῆκτ ἡ γερόμερα, ὡς αὐτὴς τῆς αἰτίας
τῆς φύσει σῶσι λημμένης, καὶ κατὰ τὸ μόνον τὸ εἶρα
θεωρουμένης, ὅς δὲ αὐτὸν οὐδὲ ποτε δὴν τὴν ὅ
εἶρα πῆκτ ὡς ἀφ' αὐτῆς οὐδὲν αἰτία· *ταῖς αὐτὴς δὴ*
σῶσι εἶρα πῆκτ ὡς θεωρουμένης, δὴ σῶσι δὴ
πῆκτ ὡς καὶ τὸ γερόμερον ζωὴν· *ἐν γέγονε καὶ*
παυδὲ ὡς ἀπὲκ χέρω ἐκίρω τοῦτου ὡς ἐκίρω γέγονε
τὰ πῆκτ αὐτοῦ σῶσις φέροντος· *καὶ ταῖς αὐτῶν*
φύκας οὐκ ἔστι καὶ διαμερούσης ὡς ἀπὲκ χέρω
γέγονε φύσει καὶ διαπορούσης ἀπὲκ φύκας· *ὡς ἀπὲκ*
δὴ τῆς τοῦ σῶματος ὡς ἀπὲκ χέρω ὡς αἰτίας, καὶ τὸ τῶν
πῆκτ πῆκτ τοῖς προσήκουσι κίρις καὶ μετρεῖν
κίρις τῶν καὶ μετρεῖς, τοῦ σῶματος κίρις
μέρου κατὰ φύσιν πρὸς ἀπὲκ φύκας, καὶ τὰς ἀπὲκ χέρω
ρῶσι αὐτὴν δὴν μετρεῖς καὶ μετρεῖς· *καὶ ὡς δὲ*

τοῦ καὶ μορπάρηται ἄνθρωπος, ἀκόλουθον δὲ
εἶναι τὸν τούτοις κατὰ φύσιν ἢ καθείρμον ἐπὶ μὲν
διασκέψασθαι λόγον· ἐπειτα δὲ κατὰ τὴν
ἑξέτασιν, τῇ μὲν αὐτῇ τῆς γενέσεως ἐπὶ τῶν πρ
μηνιῶν ἄνθρωπων φύσιν· τῇ δὲ φύσιν τῶν
στρωμάτων, ἐπὶ τοῦ ποιήσαντος δὲ τούτοις δίκαι
αἰεσίς· οὗτοι δὲ περὶ τοῦ βίου τελοῦσθαι.
Ἡ τασιμείων δὲ καὶ μὲν τῶν προτεταγμένων,
ὅτι σκοπεῖται ὅτι τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσιν.
Διὰ τῶν τῆς ἀληθείας δογματῶν, ἐπὶ τῶν ὁ
πασῶν εἰς ἑξέτασιν πειραζομένων ἢ ἀπόδειξι
τῇ ἀπλῇ τοῖς ἀντιμέτοις δὲ φέρουσιν ἀπίστην.
ἐπὶ τῶν καὶ ζωὴν ποιεῖν ἔχει τὴν ἀρχὴν· ὁ δὲ
ἐν τῶν τῶν ἀποκρίσεων ἐπὶ δὲ δογμάτων· ἀλλὰ τῆς
κοινῆς καὶ φύσιν καὶ ἐννοίας· ἐπὶ τῆς πρὸς τὰ πρῶ
τῶν διωκτῶν ἀκολουθίας· ὁ δὲ περὶ τῶν πρῶ
ἐπὶ δὲ δογμάτων, καὶ δὲ μὲν καὶ ἐπὶ μὲν καὶ τῆς τῆς
φύσιν καὶ ἀντικειμένου ἐννοίας· ὁ δὲ περὶ τῶν
κατὰ φύσιν ἐπὶ μὲν τῶν τοῖς πρώτοις καὶ τῆς φύ
σιν καὶ ἀκολουθίας, καὶ δὲ τῆς δὲ τούτοις τάξεως
διεκρίνωσθαι τῶν τοῖς πρώτοις ἐπὶ τοῖς προτεταγμένοις
ἀκολουθίαν κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὅτι τὸ μὲν τῆς ἀληθείας·
ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν ἀσφαλείας ἀμελῆς, μὲν τὰ τῆς φύ
τεταγμένοι καὶ διωρισμένοι οὐκ εἶναι, ἐπὶ τὸν φύσιν
εἰρμόν διὰ τοῦ· ὁ δὲ τοῖς μαχόμενοι δὲ καὶ οὐ περὶ
τῶν προκειμένων ἰσοῦσθαι καὶ κρίνειν ἐν φρο
νέουσιν· εἴτε γινέται τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν καὶ
ἀφαιρέσεις· εἴτε μὲν, οὐκ εἶναι καὶ δὲ τῶν οὐκ εἶναι
καλῶς τῶν πρὸς τὴν τοῦ δὲ διέξιν οὐκ εἶναι τῶν

τὴν δ' αὖ αἰὲν· **Σ**ποιὰν ἐκαστὸν εἰληχέχορον·
τί μὲν τούτων πρῶτον· **Τ**ὶ δὲ δεύτερον· **Τ**ὸ δ'
δοῖν τοῖσι· **Ε**καστὸν· **Τ**ὰν δὲ διατάξαι μὲν
χρὴ πρῶτην μὲν τάξαι τὴν αἰτίαν τῆς τῶν δ' αὖ
γερέσεως, τοῦτέστι τὴν τοῦ δ' αὖ αἰουρήσεως γένεσιν
καθὼς ἐποίησεν ὁ ὕβρωτος· **Τ**ὰν δὲ πρὸς
φύσιν δ' αὖ οἷον δ' αὖ τὴν τῶν γενομένων ὁ ὕβρωτος
φύσιν· **Σ**ὅπως τὴν τάξιν δευτέρου οὐδ' αὖ· **Δ**ιὰ δὲ
τὸ μὴ δύναιτο κατὰ ταῦτα ἀμφοτέρων γενέσθαι
τὴν κρίσιν· καὶ ὅτι μὴ δ' αὖ οἷον πρῶτον δ' αὖ αἰ
Στὸς τὸ προκείμενον τὴν κρίσιν πρὸς ἑαυτὸν δ' αὖ
αἰ· **Δ**ιὰ δὲ τούτων ὡς πρῶτον· καὶ τὴν ἐκ δ' αὖ
αἰουρήσεως ἔχοντων δ' αὖ ὁ δ' αὖ οἷον δ' αὖ αἰ
δ' αὖ αἰουρήσεως, οὐδ' αὖ ἡ πρῶτη καὶ δ' αὖ αἰουρήσεως
λόγος ἐστὶ λαμβάνειν τὴν πρὸς ταύτης πίεσιν· **Λ**ογὸς
Διὰ δ' αὖ τῆς ἐκαστῶν ἀνθρώπων φιλομένης
κατὰ δ' αὖ αἰουρήσεως τῆς δ' αὖ αἰουρήσεως· καὶ τοῦ
κατὰ τὸν δ' αὖ αἰουρήσεως βίον τέλει· **Α**πομνήσκει
τοῦ τῶν τῆς ἀνθρώπων λόγου δ' αὖ αἰουρήσεως
τοῦ τρίτου μὲν τὴν πᾶσαν ἐπὶ τὴν αἰτίαν, μο-
νόμενος τὴν αἰτίαν γενέσθαι **Δ**ιὰ δὲ τὴν κρίσιν·
Ροῦτος ἐπὶ φανερῶς δ' αὖ αἰουρήσεως, ἐκ τοῦ
πᾶντας μὲν δ' αὖ αἰουρήσεως τοῖς ἀποβρῆσι οὐκ αἰουρήσεως,
μὴ πᾶντας δ' αὖ αἰουρήσεως τοῖς ἀνθρώποις· **Κ**αὶ μὲν
κατὰ τὴν κρίσιν δ' αὖ αἰουρήσεως ἡ αἰτία,
ἡ ἡ δ' αὖ αἰουρήσεως τοῖς μὴ δ' αὖ αἰουρήσεως ἡ κατὰ
θῶσιντας μὴ δ' αὖ αἰουρήσεως, τοῖς τῶν δ' αὖ αἰουρήσεως
Στοὺς κατὰ τὴν πρῶτην ἡ λίσσιν τελευτῶντας
Οκαὶ αὐτοὶ δ' αὖ αἰουρήσεως, ὡς οὐδ' αὖ τὴν κρίσιν
ἡ ἀνάστασις γίγνεται κατὰ πρῶτον λόγον.

ἀλλὰ δὴ αὐτὴν τοῦ δὴμιουργήσαντος γνόμην, καὶ
τὴν τῶν δὴμιουργηθέντων φύσιν. **Κ**οῦσης δὲ
καὶ μὲν τῆς ἐπὶ τῇ γενέσει τῶν ἀνθρώπων θεωρη-
μένης αἰτίας διζῶν τὴν ἀνάστασιν κατὰ φύσιν κἢ
ἀποχουθίαν ἐπομένην τοῖς διωχυθῆσι σώμασι,
ἀναισθητοῦς πρὸς μὴ δὲ γὰρ ἀποκρῖσαι τῶν πρὸς τε-
θέντων, ἀποχουθῶς δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰς ἐξ
ἐκαστοῦ τῶν ἐπομένων διαφορὰς. **Π**ρὸς δὲ ζῴων τοῖς
ἐξ αὐτῶν σῶσι διζῶν μὴ δὲ αἰσθητοῖς. **Π**ρὸς δὲ
τῶν ἄλλων τὴν τῶν ἐπομένων ἀνθρώπων φύσιν
ἐπὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἐρροῖον, καὶ τὴν ἰσχυρότη-
του ἐπὶ τῇ ἀμαστωσὶ τῆς φύσεως. **Κ**αὶ τὸν
καιρὸς ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις ἐκ ψυχῆς ἀφανὲς,
ἐπὶ κατὰ τὴν γενέσιν αὐτῆς σῶμα δὲ γένετο
σώματος ἐκ τῆς φύσεως, καὶ μὴ τε τῇ φύσει τῆς
ψυχῆς καὶ ἐξ αὐτῆς, μὴ τε τῇ φύσει τοῦ σώματος
χωρὶς ἀπεκλήρωσε θὲς τὴν τοιαύτην γενέσιν ἢ τὴν ζω-
καὶ τὸν σῶμα πᾶν βίον. **Α**λλὰ τοῖς ἐκ τούτων γε-
μένοις ἀνθρώποις, ἵρῃς ὧν πρῶτον καὶ ζωσὶ
διαβίωσαντες, εἰς εἰρήνην κατὰ χεῖρας καὶ καιρὸν
τέλος, **Α**λλὰ τὸν καιρὸν οὐκ ἔστιν ἀμφοτέρων
ζῶον, τοῦ καὶ πάσχωτος ὅπου ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ
ὅπου αὐτοῦ σώματος ἐργαζόμενος καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον.
Πρὸς τὴν αἰσθητικὴν ἢ τὴν λογικὴν δεῖται κρί-
σεως, πρὸς εἰρήνην τέλος ἀναφύεσθαι πᾶν τὸν
ἐκ τούτου εἰρμόν. ἵρῃς πᾶν τὸ καὶ διαπύτων ἵρ-
τρέχει πρὸς μίαν ἀρμονίαν καὶ τὴν αὐτὴν σῶμα πᾶ-
σιν, ἀνθρώπου γενέσις, ἀνθρώπου φύσις, ἀν-
θρώπου πρῶτον καὶ πᾶν καὶ βίος, καὶ
τὸ τῇ φύσει πρὸς ἄνθρωπον τέλος. **Ε**ἰς τὴν αἰ-

ἡ ψυχὴ ἔστιν ἀρνούμενη τὰς τοῦ σώματος καὶ σὺν
 ἀνθρώποις, καὶ τὰς ἐκ φύσεως φύσεως, καὶ τῶν διὰ
 τοῦ σώματος ἐκείνου μένων ἐν γένεσιν καὶ τὸ
 ἐκείνῳ πᾶσι τοῖς τέλει. **Ε**ν γένεσιν καὶ τὸ
 ἐκείνῳ ἀλλήλῳ, τοῦ αὐτοῦ ζώου κατὰ τὴν αὐτοῦ
 οὐρανίαν φύσιν, ὅτι πρὸς τὸ τέλος. **Ε**
 ὅτι τὸ ἐκείνῳ ἐστὶ καθαρώς, τῶν αὐτῶν φύσεων
 πᾶν τὸ ἐκείνῳ ὡς μερὸς τοῦ ζώου. **Ε**ν γένεσιν καὶ τὸ
 ἐκείνῳ διὰ τοῦ σώματος ἐκείνου ἐστὶ, τῶν διὰ τὴν φύσιν
 πᾶν τὸ ἐκείνῳ πρὸς τὴν τοῦ ζώου οὐρανίαν.
Εν γένεσιν αὐτῶν ἀνθρώπων οὐρανίαν, ὅτι ἀνθρώπων
 ἐκείνων δὲ κρῖναι τὴν τῶν μερῶν φύσιν καὶ τῶν
 ἀνθρώπων. **Ε**ν γένεσιν αὐτῶν, οὐτὶς ἐκείνῳ
 αὐτῶν ἐκείνῳ ἀλλήλοις, οὐτὶς οὐρανίαν
 τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ἐκείνῳ. **Ε**ν γένεσιν καὶ
 λόγος δίδεται τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ οὐρανίαν.
 ἄλλῳ καὶ τῆς τοῦ δόγματος ἀφύσθητος καὶ σοφίας,
 καὶ δικαιοσύνης, ἀνθρώπων διὰ τὴν οὐρανίαν
 ἐκείνων δίδεται κρίσις, καὶ αὐτὴν διὰ τὴν οὐρανίαν
 ἐκείνων τοῖς ἀνθρώποις κρίσις. **Ε**ν γένεσιν
 ἀδύνατον μὴ τῆς ἀνθρώπων αὐτῶν, καὶ τῆς οὐρανίαν
 ἐκείνων διὰ τὴν οὐρανίαν. **Ε**ν γένεσιν καὶ
 λόγος ἀνθρώπων ἐκείνων ἀνθρώπων, οὐ φύσιν καὶ αὐτῶν.
 ἀνθρώπων δὲ αὐτῶν τὸν ἀνθρώπων οὐρανίαν
 εἰς αὐτῶν. **Ε**ν γένεσιν ἀδύνατον διὰ τὴν οὐρανίαν
 ἀνθρώπων. **Ε**ν γένεσιν ἀνθρώπων ἐκείνων, ὅτι καὶ
 ἐκείνων ἀνθρώπων ὡς ἀνθρώπων διὰ τὴν οὐρανίαν.
 ἐκείνων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἐκείνων ἐκείνων,
 ἐκείνων ἀνθρώπων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων
 ἐκείνων καὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων. **Ε**ν γένεσιν

πεπιδνηται πρὸς τὸ τί χάρειν ὠρὸρίεταί,
ταῖς τῆς ψυχῆς ἡγίαις ὑποτικόν καὶ χαλῖρα τοῦ
μερον. **α** αἱ αἰσθητικὸν δὲ ὁρῶν. ματαῖα δὲ φρόνησις
καὶ διὰ καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις, ἵνα καὶ πασὶν δρετῆς
αὐκνοῖς. καὶ ὁ μὲν βέσις καὶ διὰ ἀταξίς. καὶ οὐκ ὀλ
ἔπειρ πρὸς τὸ τί περ ἐν δὲ θρώποις καὶ διὰ θρώπων
καὶ ὁρῶν. **καὶ ὁρῶν** καὶ αὐτὴ τῶν δὲ θρώπων ἡ γένεσις τε
καὶ φύσις. **Ε** δὲ πρὸς τὸν καὶ πρὸς τὰς ὁρῶν ἀπὸ
λήλαται τῶν ἰρίων τοῦ θῦ, καὶ τῶν ὁρῶν ἐκείνων
Διδόμενον δὲ ὡς τὸ ματαῖον. **ο** ἵνα πρὸς τὸν
ὁρῶν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῆς τῶν οὐκ ὁρῶν ἵζειν τὴν
τοῦ σώματος διαμορφήν κατὰ τὴν ὁρῶν ἐκείνην φύσιν.
Ε σπρὶ καὶ ὁρῶν ἐκείνην, εἰς τὴν βαρύνει καὶ φθορὰ
Διακοπὴν μὲν καὶ ὁρῶν ἐκείνην καὶ φθορὰν
λογίζόμενοι ὡς οὐκ ἔστιν τοῦ προσημασμένου ὁρῶν.
ὁρῶν τῆς διαμορφῆς τὸ μέτρον. **Ο** ἵνα μὲν δὲ τῶν
διαμερῶν πρὸς τὴν ὁρῶν ἐκείνην καὶ φθορὰν
μορφήν. **Ε** ἵνα τῶν καὶ φθορῶν ἀφθάρτων καὶ
φθορῶν ἵδοι τις δὲ τούτου, τῶν μὲν δὲ τὰς οὐσίας
τῶν κρείττονων οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
διαφερούσαις, **Ε** τῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν
καὶ φθορῶν ἐκείνην τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων
καὶ φθορῶν ἐκείνην τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων
διαμερῶν, μὲν τῆς γὰρ τοῦ ποιητοῦ
ἀπὸ τῆς τῶν οὐκ ὁρῶν. **Ε** ὁρῶν ἀνθρώπων, κατὰ μὲν τὴν
ψυχὴν ἀπογνῶσις ἐκ τῶν τῶν ἀνθρώπων
διαμορφήν. **καὶ φθορῶν** τὸ σῶμα πρὸς λαμβάνειν
ὁρῶν τῆς τῶν ἀνθρώπων, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων.
λόγος βούλει. πρὸς τὴν ἀποβλέποντες, τῶν τῶν
διαμερῶν, τοῦ σώματος ὡς ἐκ τῶν μὲν τῶν ἀνθρώπων

Σφθορὰς ζῶντι περιμέρομεν, καὶ μετὰ ταύ-
την μετὰ φθορᾶς ἐλπίζομεν διαμορῆν. ὅτε
τῇ τῶν ἀλλοτρῶν τε μετῆ σὺν ὁμοίᾳ τῇ ἡμετέρ-
ῃ μετῇ, οὔτε τῇ τῶν ἀλλοτρῶν διαμορῇ τῇ
τῶν ἀνθρώπων διαμορῇ. ἔρα μὲν χάθωμεν
ταύτην σὺν ὁμοίᾳ τε καὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων
φύσιν καὶ ζωῇ, οἷς μὲν προσήκει. οὐτοὶ γὰρ
ἐν τῇ φύσει διεσχεύονται ἄλλοι. εἴ τις δὲ ὧν
μολίαν θεωρεῖται περὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων διαμο-
ρῇ ἐπιδιὰ χωρισμὸς φύσιν ἀπὸ τῶν τοῦ σώ-
ματος μερῶν καὶ μορίων διαλύσει τῇ σὺν ἐχ-
θρῷ διακόπτει ζωὴν. Αἱ αὖ τούτων ποτὶ νόσον καὶ χρε-
τὴν ἀφασίαν. Δεῖ δὲ ὅτι τῇ τῇ κατὰ σῶμα
ἀφασίαν ζωὴν διακόπτειν δοκοῦσιν, αἱ κατὰ τὸν
ἔσθον φύσιν καὶ ἡμέραν προαιρέσεις
τῶν αἰσθησέων καὶ τῶν φύσιν δυνάμεων,
ἰσομέτροις χρόνου διαστήμασιν ἔσθον τῶν
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν τῶν ἀλλοτρῶν ἀφ-
βίωσιν καὶ τῶν τῶν ἀλλοτρῶν ἀφβίωσιν.
ἔστιν περὶ αἰτίαν οἱ μάλιστα ἀδελφοὶ τῆς
θανάτου τῶν τῶν ἀλλοτρῶν ἀφβίωσιν. ὅτι καὶ ἐκ
τῶν αἰσθησέων προέγινον ἐκ πατέρων φύσιν γε-
νέσθοντες, ἄλλως τῶν ἀλλοτρῶν ἀφβίωσιν τῶν
θανάτου καὶ τοῖς τῶν ἀλλοτρῶν ἀφβίωσιν ἔρε-
καὶ τῆς ἐκείνης, καὶ τοῦ μὲν ἀφβίωσιν ἀφβίωσιν
μεθὰ τῶν ἀλλοτρῶν ἀφβίωσιν. ἄλλοι
δὲ μὴ δὲ τοῦ εἶναι καὶ τῆς ἰδέας ζωῆς. ἔστι
αὐτὰ τῶν ἀνθρώπων ζωὴν προαίτης γένου
ἀφβίωσιν ἀφβίωσιν ἀφβίωσιν ἀφβίωσιν.
Σ Διακοπὴν μὲν οἷς προσήκει, ὅτι προαι-

τοῦ μεθ' αὐτὴν αὐτὴν λείπει ζωνὴν, δὲ τὴν ἐπε-
κεινλτῆς διαλύσας ζωνὴν ἡτὶς ἐαυτῇ οἰῶν εισάγει
τὴν ἀνδράσι ἀπογίγναι οὐκ ἐφείλομεν, καὶ ὅτι
ποσὸν διακόπτεται τῷ χωρὶς μὲν τῆς ψυχῆς ἀπὸ
τοῦ σώματος. αὐτὴν τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις
ἄνωθεν καὶ κατὰ γέννησιν τοῦ πνεύματος οὕτως
κληρωμένη ἔχει τὴν ἀνωμαλίαν, ἀνωμαλὸν
ἔχει τὴν ζωνὴν καὶ τὴν διαμορφήν. **Π**οτὲ μὲν οὖν
Ποτὲ δὲ, θαλάττω διακοπτομένην. καὶ ταῖς καθ'
ἐκάστην ἡλικίαν μεταμοχλῆς, οὐκ ἐμφαινομένη
ἐν αἰσθεσί τοῖς πρώτοις τῶν ὅσων ὅτι γίνομαι
Εἰ τίς ἀνέπεισιν μετὰ τὴν πύραν διδόντα μένος,
ἐν ὁμοιομερίᾳ καὶ διατηλῶν τῷ σπέρματι τοῦ
στηλικοῦ τῶν ἀποκτείναντων αὐτὴν, **Ε**ἰ τῶν τῶν
ὅσων οἰσθόμενων καὶ τῶν γυνόμενων οἰκωρδία φέρει
ὅσων φκίμ καὶ μεύρων καὶ χομδίων. **Ε**ἰ δὲ
μυελῶν καὶ σπλάγχνων καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ σώματος
μερῶν. **Ο**τι τὰς ἐν ὁμοιομερίᾳ εἰς τὴν τοῖς σπέρμασι
τοῦ τῶν ἰσθμῶν οὐδὲν, **Ε**ἰ τε μὲν τοῖς ἐν ἡπείρῳ
ἐμφαίνεται τῶν τελείων ὅσων γίνομαι
Εἰ τῶν τιμίων ἡλικία τῶν περὶ θνητοῦ
Εἰ τούτοις τὰ τῶν ἐπιρακότων. **Α**λλὰ δὲ καὶ
τῶν ἐν ἡμέρῳ τῶν μερῶν, οὐδ' ὅπως τῶν δε-
ἀμύδρως ἐμφαιρόντων τὴν φύσιν καὶ ἀκολουθίαν
Εἰ τὰς τῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων ὅσων γίνομαι
μεταμοχλῆς, ὅσων ὅσων οἰσθόμενων καὶ τῶν φλῶπτος
ἐπὶ κακίας ἢ ῥαθυμίας περὶ τὴν τοῦ τῶν κρίσιν,
Οτι τῆς πρὶν μετὰ γένεσιν τῶν ἀνθρώπων
καταμοχλῆν. **Δ**ιὰ θρωθέντων δὲ τοῦ τῶν καὶ θῆκα
μέρος καὶ μόριον, καὶ προελθόντων εἰς φῶς

ὧν κῦνθέντων, ὅτι εἴρεται μερὶ κατὰ τὴν
 πρώτην ἡλικίαν αὐξήσεως, ἢ τε κατὰ αὐξήσεως
 τεμνύσεως, πρὶν ὅθεν τῶνδε, ὅφρ' οἱ τῶν φύ-
 σικῶν δυνάμεων μέχρι γήρας, ἢ τὰ πεπονη-
 κότες τῶν σωμάτων, ἢ δὲ αἰμοσίς. *ὅθεν τῶν*
αὐτῶν οὔτε τοῦ αἵματος ἀμειψιμένην
 ἔχοντος τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν ἢ μορφὴν. *ἢ*
 ὅτε τῆς ζωῆς τὴν εἰς τὰς πρώτας ἀρχὰς διαίμην,
 ὅτ' οὐ φύσικώς ἐρομένων εἰρμός ποδρέχει τὴν
 αἵτην, τοῖς οὐκ ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων ἔχου-
 σι τὴν φύσιν, *πολύ* μὲν ὁ λόγος ἐκ τῆς φύσικῆς
 ἀκολουθίας ἀνιχνεύων τὴν ἀλήθειαν, πῶς οὐτ-
 τὴν ἀφάσισιν, ἀσφαλές εἰς ὧν καὶ κρείττω ἡ
 πείρας πρὸς πῆξιν ἀληθείας. *ταῖς* πρώταις
 ἢ μὲν εἰς ἐξέτασιν προτεθέντων λόγων, καὶ τ-
 ῶν ἀφάσισιν πῆξι μέρων. *ὅ* τῇ πρῶτῃ μὲν εἰς τὴν ὁ-
 μογενεῖς ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀρχῆς, *ἀρχῇ*
ἐκ τῆς ἢ τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἐκ δὲ κλῆουρ-
 γίας γενεοῖς, ἄλλοι μὲν, ἐξ αὐτῆς κρατύνονται
 τῆς πρώτης ἀρχῆς ἐξ ἧς περὶ φύσιν. *οἱ* δὲ ποδ-
 ρέμενοι τῇ φύσει καὶ τῶνδε τῶν ἀνθρώπων,
 ἐκ τῆς τοῦ θύπερ ἡμᾶς προνοίας λαμβάνουσι τὴν
 πῆξιν. *ἢ* μερὶ δὲ αἰτία καθὴν καὶ δὲ ἡ γενεα
 ἀνθρώποι σῶν ζευγμένη τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων,
 ἐκ δὲ κλῆουρτίας ἔχει τὴν ἰαχίαν. *ὅ* δὲ τῆς δὲ κακο-
 σίως λόγος καθὸν κρίνειθ' τοῖς εὖ ἢ κακῶς βεβίω-
 κότες ἀνθρώποις, ἐκ τοῦ τούτων τέλους, φύονται
 μερὶ δὲ κείθεν, *ἢ* ῥηται δὲ μὲν ἄλλοι τῆς προνοίας
 ἐδειγμένω δὲ ἢ μὲν τῶν πρώτων ὡς οἰοῦντε, καὶ
 ἀνίχοι καὶ δὲ τῶν αἰώνων δέξασθαι τὸ προκείμενον.

ἄνθρωποι κατὰ Δικαίαν κρίσιν τιμῆς ἡδὲ καὶ
στοῦ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον τέλους. .
αὐτῶν τούτων προτάζει τὸν κατὰ φύσιν
ἡγούμενον. . **Κ**αὶ πρῶτον γε δεῖ αὖτε
φασθαι τὸν περὶ τῆς κρίσεως λόγον. τοῖς
πολλοῖς ὥστε πῶς τὰς φροντίδας τῆς προσκοῦσας
τοῖς προκειμένοις ἀρχῆς καὶ τάξεως, ὅτι δεῖ
τοῖς ποιητῇ τὸν θῦ τοῦδε τοῦ πᾶντος πᾶσαι δε-
ξαμένοις, τῇ τούτου σοφίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ
τῶν γενομένων ἀπ᾽ αὐτῶν ἀγαθὴ θέρμῃ φύλαι-
τε καὶ πρόνοιαν, ἥτις τὰς εἰδήσεις ἀρχαῖς πᾶσαι
ἐθέλοιεν. . **τ**ὴν ταύτην περὶ τούτων φρονη-
σάντων ἡγεῖσθαι μὴτε τῶν κατὰ γῆν, μὴτε
τῶν κατὰ ὕδωρ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὁρατῶν, μὴ δ' ἀπρο-
ρόντων, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι ἀφανέσι ὁμοίως καὶ φαινό-
μενον μὴ κρύπτειν καὶ μείζον, διὰ τοῦτο δὲ γινώσκον-
τῇ τῶν ποιῶν πᾶσι δὲ τῶν μετέωρων. . **δ**ιὸ τε καὶ
πᾶσι πῶς τὰς τῶν ποιῶν πᾶσι δὲ τῶν μετέωρων.
Ἰδίως δὲ ἕκαστον καθ' ὅτι φύκει καὶ πρὸς ὅτι φύ-
κεν. **ὁ** γὰρ οἱ μαθηταὶ φιλοτιμίᾳς, τὸ κατὰ γῆν
καὶ διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸ πρὸς φθορὰν καὶ ἀφθαρ-
σίαν κατὰ χεῖρ ἐθέλειν. **ο**ἱ γὰρ ἀνθρώποι
περὶ οὐρανὸν προνοεῖται λέγειν, ὡς καὶ ἐνδοξόν
δεῖται τροφοῦς. ὡς δὲ θνητὸς διαδοχῆς. ὡς
δε λαϊκὸς δίκης. **ε**ἰ δὲ τῶν ἐρημιῶν
ἕκαστος ἐν ἀνθρώποις ποικίλῃ φύσει. **καὶ**
δεῖται μὲν τροφοῦς καὶ τῶν ἐρημιῶν. **δ**εῖται
δε διαδοχῆς διὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν.
δεῖται δὲ δίκης διὰ τὸ τῆς τροφοῦς καὶ τῆς

Διαδοχῆς ἐν νόμῳ, ἡ γὰρ κινδύνου τῆς
τροφῆς, καὶ τῆς Διαδοχῆς ἐπὶ τὸ σῶμα ἀμφοτέρω^{ον}
φερομένης, ἐπὶ τούτῳ φέρεσθαι, καὶ τὴν δίκην^α
τοῦ σώματος ἀμφοτέρω τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώ-
ματος ἄνθρωπον, καὶ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον
ζῆν εἶναι τῶν πεπραγμένων ὑποδίκον.
Τὴν περὶ ἐπὶ ταῖς δέχεσθαι τὴν μὲν ἐν τῇ μαρίᾳ·
ἐν δὲ ἐν τῇ τοῦ σώματος ἀμφοτέρω φέρει τὴν βλάβην
τοῖς ἐργασμένοις δίκην ἢ δίκαια κρίσεις, καὶ
μήτε τὴν ψυχὴν μόρον δίκην μίσσασθαι τὰ ἐπὶ χερ-
σὶν μετὰ τοῦ σώματος ἐργασμένων, ἀπὸς πᾶσι
ἡδὲ αὐτὴ καθ' αὐτήν, τῶν περὶ τὰς σωματικὰς ἐν-
δορὰς ἢ τρωφὰς καὶ θεραπείας ἐργασμένων πλημ-
μελημάτων. μήτε τὸ σῶμα μόρον, ἀκρίτως γὰρ
τοῦτο καθ' αὐτομόμον καὶ δίκην. ὅθεν καὶ τοῦτο
ἄνθρωπος τὴν ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἐργασμένων αὐ-
τῷ δέχεται κρίσιν. ὅθεν οὐτε κατὰ τὴν δέ-
ξιν ζῶν ἐν ῥύθμῳ συμφορῶν λόγος, οὐδὲ ὡς ζῶν
κατὰ ζῆλον ἐν τῷ παρόντι βίῳ, διὰ τὸ πολλὰ
μερῶν θεοῖς καὶ πᾶσιν ἀνομίαις καὶ κακίαις
τηδύοντας, μέχρι τελευτῆς διαπλεῖν καὶ
ἀπειράτους, καὶ τοῖς ἀντίστοιχοις κατὰ πᾶσα
δρὲς τὴν ὀξυτάτην τὸν ἐαυτοῦ βίον ὡς ἰδε-
ζαμένοις, ἐν δὲ ἡμῶν ζῆν, ἐν δὲ κρείαις,
ἐν δὲ κοφύτοις, αἰκίαις τε καὶ πᾶσι τοῖς
κακοπαθείαις, ὅθεν πᾶσι βλάπτον· οὐδὲ
ἡδὲ τὴν ἐν τῷ σώματι ἀμφοτέρω, χωρίζοντες
τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, σκεδαρῶν
μέρου δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ σώματος, εἰς ἐκείνῳ πᾶσι
ὅθεν ὡς ἐφορῶν, καὶ μηδὲν ἐν τῷ σώματι

τῆς προτέραι φύσεως ἢ μορφῆς, ἢ ποιετὴν μὴ μὴν,
τῶν πεπραγμένων. **Ὁ** δὲ λόγος πάντῃ τὸ λιπτόμενον,
ὅτι δὲ κατὰ τὸν ἀπὸστολον, τοφθατόν τοῦτο καὶ
Διασκοιδάζον ἐν δὲ σαθαί ἀφθαρσίᾳ, ἵνα ζωοποιή-
θῃ τῶν ὀζαρασάστω τῶν κρωθῆντων, **Ὁ** πάλιν
ἐν τῶν τῶν κειχωρίσμένων, ἢ πάντῃ διὰ λεχ-
μῶν, ἵνα καὶ κομίσεται δὲ καίως ἂν διὰ τοῦ σώματος
ἐπράξει, εἴτε ἀγαθὰ εἴτε κακά. **πρὸς μερὶν**
τοῦ οὐλογοῦντος πρόνοιν, καὶ τὰς αὐτὰς καὶ
ποδραδίζαντες δρχαί, **ὅ**τι τῶν οὐκείων ὑπο-
θέσεων οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκτίπτοντας, **τοιοῦτοις**
χρησάμεν τῶν λόγων, καὶ πολλῶν πλείονος τούτων,
εἰ τεπραπύμειν βέλοι τὰ σὺν τόμῳ καὶ κατὰ πῆ-
δρῳ μὴ ἐρημίᾳ. **πρὸς αὖτε** τοῖς περὶ τῶν
πρώτων διαφερομένοις, ἵσως δὲ ἵχοι καὶ ὡς
ἐτέρῳ ἀποθείσθαι πρὸ τούτων δρχίω, σὺν δὲ αὐ-
πορῶντας αὐτοῖς περὶ ὧν δοξάζουσιν, καὶ τοιαῦτα
σὺν διασκοιπτομένοις. **ὁρᾷ** τὴν πᾶν καὶ ἀπαλ-
λὴ τῶν ἀνθρώπων πρὸς πᾶν ζωὴν, καὶ σὺμπας
ὁβίος. **ὁ** φος δὲ τίς βαθεῖα κατακίχεται τῆς γῆς,
ἀροῖα καὶ οἱ κρύπτων αὐτοῖς τὰς ἀνθρώπων
καὶ τὰς τούτων πράξεις, ἢ πολλὸν τούτων ἀσ-
φελίστην τοδοξάζειν. **ὅ**τι τοῖς αὐτοῦ ποιή-
μασιν ἀφίσκκεν ὅποιον αἶμα, πάντων τῶν ὁπωσὶ
ὄντων ἢ ἐγχομένων ἔφορος. **ὁρᾷ** τε καὶ
βουκευμάτων κρίτης. **εἰ** καὶ ὁρᾷ μὴ
μὴ δαμῶν τῶν ἀνθρώπων πεπραγμένων ἱστοί-
κρίσις, οὐδὲν ἐξουσίαν πλείον τῶν ἄλλων ἀφ' οἰ-
ων. **ὁ** καὶ τῶν κακίων πράξεων δὲ βλίστωτον,
ὅτι τὰ πᾶν δουλαγωγῶντες, καὶ φροντίζοντες

[illegible]

ἐμπρίσας δὲ οἴκοις μετὰ τῶν συγκοινωνῶν,
καὶ δηώσας χώραν, καὶ τοῦτοις σῶμα φθνήσκει
ἄνθρωποι καὶ λαοὶ ἢ καὶ πᾶν ἔθνος, πᾶσι
φθαρτὸ σῶμα τὴν πρὸς τὴν τοῦτοις σὺν-
μετρον ἀρκέσει δὲ κῆρ, προλαμβάνοντος
τοῦ θανάτου τὸ κατὰ ζῆα. καὶ μὴ δὲ πρὸς ἐμ-
πύρρως τῶν ἐργασμένων τῆς βρῆτῆς ἐξ ἑκαστοῦ φθῶς.
κατὰ τὴν πρὸς τοῦ ζῶντος κατὰ ζῆα
δείκνυται κρίσις. ὅτε μετὰ θάνατον ἢ τοιού-
των τελευτῶν ἐξ ἑστέον τῆς ζωῆς ὁ θάνατος, σὺν
διαλύσει μέρους τοῦ σώματος τῆς ψυχῆς καὶ σὺν δια-
φθορᾷ μέρους ἢ μέρους καὶ ἐκείνης ὅλως
ἐν ψυχῇ ἀσκήσαντος ἀδίαφθορος, φθίρεται δὲ
διαλύεται τὸ σῶμα, οὐδὲ μὴ ἀνέτι σῶζον.
οὔτε μὴ μὴ τῶν ἐργασμένων, οὔτε ἀδικοῦν
δοῦναι τὴν πᾶν κῆρ, σφαιρῶν μέρους μὲν γὰρ
πρὸς τῇ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων ζωῆς, οὐδὲ μὴ
φθνήσκει τῶν ἀνθρώπων ἢ ζῶντων φοντῆς.
ὅτε κατὰ τὴν ἢ κακίαν βεβιωκότων κρίσις.
ἐπειὶ οὐκ ἔστιν ὅτι καὶ πᾶν τὸ τῆς ἀρόμου
ζωῆς. καὶ τῶν ταύτην σὺν τοῖς μέρους ἀπὸ πᾶν
τῶν κῆρ. ὅτε τῆς ἀρόμου ταύτης καὶ
φθῶντος ὁ θῶντος. εἰ δὲ φθῶντος τοῦ
σώματος καὶ χωροῖν πρὸς τοῦ σῶντος τῶν μερῶν
ἐκαστον, μέρους δὲ ἢ ψυχῇ καὶ ἐκείνης ὡς ἀφθαρ-
τοῦ οὐδὲν τῶς ἐξ ἑστέον ἢ κατὰ τῆς κρίσις, μὴ προ-
σοῦσης δικαιοσύνης. ἐπὶ μὴ δὲ βεβιωκότων
καὶ προλαμβάνοντος καὶ πρὸς τὴν κρίσιν
κρίσιν. ἢ μὴ πρὸς τὴν κρίσιν. ὅτε πρὸς τὴν
ἀνέτι κρίσιν ὁ θῶντος, μὴ σῶζοντος.

διὰ πρᾶξαι μέρος τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς ἀρεμῆς.
 ἡ δὲ διὰ πρᾶξαι μέρος ἐκαστοῦ κατὰ τὸν
 βίον ἐφ' οἷς ἡ κρίσις. ὁ ψυχροποσὶς ἡ οὐ ψυχρὸς
 καὶ βέλτερος. ὁ δὲ σύμπεριεπὶς. ὁ λόγος οὗτος
 βούλου δὲ φῦλας τὸ δικαίον. κατορθωμένη
 τε ἡ δὲ τιμωμένη, ἀδίκηθη ὅτι τὰ τοῦ σώματος
 σαφές, ἐκ τοῦ κοινοῦ ἡσυχία μεν τῇ ψυχῇ τῶν
 βούλου τοῖς σπουδαζομένοις τὸν νόμον, ἐκ κοινοῦ ἡ
 σαι δὲ τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθωθεῖσι τιμῆς. καὶ
 οὐ ἡρώμε μεν τὴν γὰρ πολλὰ κίς τῇ ψυχῇ
 βούλου τῶν πρὸς μεν ἀπὸ τοῦ. διὰ τὴν τοῦ
 σώματος ἐνδεῖαν τε καὶ χρεῖαν, ἐκ τῆς πειν
 διὰ αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθωθεῖσι κοι
 νωρίας. ὡς ἐν τῇ ζωῇ δὲ ἡρεσκε πόντος,
 αὐτὸς οὐ καὶ δικόν. ὁ δὲ καὶ πλημμελῆ
 μάταιον κρίνομεν, οὐ σὺ ζεταί τῇ ψυχῇ
 τὸ δικαίον. εἰς γὰρ τὴν δικήν. ὡς ἐν τῇ
 ἐν ὁλοῦτος τοῦ σώματος, καὶ πρὸς τὰς οἰκί
 ὁρέξεις ἢ κίρνοις ἐλκόντος ἐπὶ πλημμελῆς.
 τοῦ τῆς μεν, κατὰ σίμωρ πατὴρ καὶ κλοπῇ.
 πορτεῖ δὲ, κατὰ τὴν βίαν ὡς τὸ δὲ ὁλκήν.
 ἄλλο τε δὲ κατὰ σίμωρ οὐκ ἐν τῇ σίμωρ τοῦ
 μερὶ καὶ βελτιρίας τῆς τοῦτου οὐ σάσεως.
 ὁ δὲ οὐ καὶ δικόν τῇ ψυχῇ κρίνεται καὶ
 αὐτὴν, ὡς ἐν τῇ οὐδὲ τῇ τῇ οὐκ ἐκ τῇ
 τῇ αὐτῆς φῶς, ὡς ἐν τῇ οὐκ ἐκ τῇ
 ὁλκήν. οἶον, λαγνείας, ἢ βίαν, ἢ πλεο
 νείας, καὶ δικίας, καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδὲ
 κημάτων. ὡς ἐν τῇ τῇ τῇ τοῖς οὗτως
 κρίνεται κακῶς, ἐκ τοῦ μὴ κατακρατῆν

τοις ἀνθρώποις τῶν σροχλοῦται πᾶσι, σρο-
 χλοῦται δὲ ἕκαστος τοῦ σώματος σροδίας καὶ χρεῖ,
 καὶ τῆς περὶ τοῦ σώματος καὶ βεραπίας. οὕτως
 γὰρ σροικερπασαὶ κτησίς, καὶ προταύτης ἡ χρεῖ,
 σροδίας καὶ οὐσα κατὰ τὸν βίον πράξεις.
 σροῖς καὶ περὶ αὐτῶν θεωρεῖται, ὅτι πλῆμμελές
 καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον, πούδ' ἔκαστος σροῖς πρωτοπᾶ
 ἡ σροῖς, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχει πρὸς οὐ μὴ βίον
 σροικερπασαὶ τῶν φᾶ. Διὶται πράξεων, αὐτῶν
 κρῖνεται μὲν. καὶ αὐτὰς μὲν ὁρίζει καὶ τὰς ἡ-
 δορὰς. ὅτι δὲ φόβοι καὶ χρεῖ, ἐφ' ὧν πᾶσι τὸ μὴ
 μέτρον ἔσται ὁ δίκον ἀπὸ τοῦ σώματος ἔχει τὴν
 κερπασαὶ, τῶν αὐτῶν ἀμφοτέρων καὶ τὰς
 τοῖς κερπασαὶ μὲν σροῖς τῶν φᾶ φέρεται
 μὲν, τὴν μὴ τε δεομένην τοιοῦτον τῶν, μὴ τὸ
 ὁρεομένην, ἡ πᾶσι οὐδ' ἂν τῶν καὶ αὐτῶν,
 (α) πᾶσι εἰς τὴν φᾶ ἀνθρώπου. ἅλα καὶ
 μὴ μόνου τοῦ σώματος ἀνθρώπου δὲ θῶ μενέται
 τὰ πᾶσι, λέγοντες ὁρθῶς, δι' αὐτὸ μὴ δὲ μὴ αὐτῶν
 ἀμφοτέρων εἰς τὴν τοιοῦτον ζωὴν, οὐδ' ἂν περὶ καὶ
 τὴν ψυχὴν ταῦτα προσκέρφισσιν, ὅτι τῶν
 καὶ φᾶς τὴν ἰδίαν αὐτῆς βίον σκοποῦμεν φύσιν.
 Εἰς τὴν πᾶσι καὶ βίον τῶν φᾶς ἐστὶν ἀμφοτέρων,
 οὐδ' ὁρεῖ βίον περὶ τούτων αὐτῶν οὐδ' αὐτῶν δι' αὐτῶν
 πρὸς τοῖς. τῶν ὁρεῖ βίον περὶ τούτων.
 οἷς μὴ δὲ ὅπως χρῆσθαι περὶ φύσιν. ἀλλ' οὐδ' ἂν λῦται
 βίον δι' ἀπορίαν χρημάτων ἢ κτημάτων. ὡς
 οὐδ' αὐτῶν προσκέρφισσιν. καὶ φᾶς ἐστὶ
 κερπασαὶ, οὐδ' ὁρεῖ βίον περὶ τούτων ὡς φᾶς
 τῶν αὐτῶν. γὰρ δὲ δίκον, οὐ λῖμον, οὐ νόσον,

207
 10

οὐ πᾶσι

οὐτὴν ῥωσὶν· οὐ λωβήν· οὐ πῦρ· οὐ σὶδῆρον· ἔτι
 μὲν δὲ πᾶσιν ἐκ τούτων δύνανται τὴν βλαμίαν· ἔτι
 ἀλγιστὸν· οὐχ ἁπλοῦς ἀντὶς ῥοπιδάτης·
 ἔτι σωμάτων· οὐτε σωμάτων δυνάμεων·
 εἰδὶ δὲ τὰ πᾶσι ταῖς ψυχαῖς ἰδὶα ῥοπιδάτης προ-
 σὰ πειράσασθαι, τὸ τὰς ἐκ τούτων ἀμεινότητας καὶ
 τὰς ἐπὶ ταύταις τιμωρίας ἐπὶ μόνας φέρειν τὰς
 ψυχὰς· ὑπερδυσχερὲς ἀδίκων καὶ τῆς τοῦ θύ-
 κρῆσεως ἀφαιρέσεως· **π**ρὸς δὲ τοὺς ἐρημένους,
 πῶς οὐκ αὐτοῖς τὴν μεν δρετὴν καὶ τὴν κακίαν
 μὲν δὲ ροπήν δύνανται, χωρὶς ἐπὶ τῆς ψυχῆς·
 ἀφ' ὧν τοῖς ἀρετὰς εἶναι γινώσκοντες ἀρετὰς
 ὡς περὶ αὐτὴν ταύτας ἀντικειμένη κακίαν·
 ἡ ψυχὴ κεχωρισμένη τοῦ σώματος καὶ καθ' αὐτὴν
 οὐκ ἔστι, **τ**ὴν δὲ ἐπὶ ταύταις τιμὴν ἢ τιμωρίαν ἐπὶ
 μόνης φέρειν τῆς ψυχῆς· **ἡ** πᾶσι δ' ἄνθρωποις καὶ ρο-
 σιερὸν τῆς ψυχῆς μόνην ἀνδρείαν ἢ καρτερίαν, ἡ
 ἔχουσα οὐ θαλάσσιον φόβον· οὐ τραυματισμὸν· οὐ πη-
 ρωστικὸν· οὐ ζῆλον· οὐ κακίαν· οὐ τὴν ἐπὶ ταύ-
 ταις ἀδικημάτων· **ἡ** τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας· **π**ρὸς
 δὲ ἀνδρείαν καὶ σωφροσύνην, οὐδὲ μὴ εἰς αὐτὴν
 αὐτὴν ἀπὸ θυμῆς πρὸς τροφήν ἢ μίσην· **ἡ** τὰς ἄλλας ἐ-
 λπίδας καὶ τὴν ψυχὴν· **ἡ** δ' αὖτε τοῖς οὐκ ἐσθλὸν σφ-
 οδισμῶν, οὐκ ἐξωθεν ἐρεθίζοντες· **π**ρὸς δὲ φρονησὶν
 οὐκ ἔστι καὶ μερῶν αὐτῆς πρακτικῶν καὶ μετὰ πρακτικῶν·
 ἡ θάρσυνος καὶ φεικτικῶν· μὲν δὲ οὐδὲ μὴ δυνάμει
 αὐτῆς κέρνησιν ῥοπιδάτης, **ἡ** φυσικῆς σόμης ἐπὶ
 τῶν πρακτικῶν· **π**ρὸς δὲ ὁλως ψυχῆς ἢ πρὸς ἀλλή-
 λαισιν ἢ πρὸς φύσιν, **ἡ** πρὸς ἄλλο τι τῶν ὁμοίων
 ἢ τῶν ἑτερογενῶν, οὐτε πόθιν, οὐτε δόξιν, ἡ τε πῶς

ἄπορίῃ μοι τὸ κατὰ ζῆλον, ἢ κατὰ ἀνδοχῆ
ἴσους. Ὡς κινεῖται τῆς εἰς ῥῆτιμης. ὅθεν ἄλλως
εχούσαις ὁρμητὴν ἢ κίνησιν πρὸς χρῆσιν ἰδίων.
ἢ πρὸς ἀποχὴν ἀλλοτρίων. *τῆς αὐτῆς*
χρηστέως τῶν κατὰ φύσιν καὶ τῆς ἀποχῆς ἐπὶ
τῶν χρῆσθαι πεφύκωτων θεωρουμένης. ἥ δὲ
ψυχὴς μὴ πειθεμένης τῆς, μὴ πρὸς χρῆσθαι τίς
ἢ τῆς πεφύκῃς, καὶ διὰ τοῦτο μὴ δὲ τῆς λο-
γιστικῆς ἰδίου πράξεως τῶν μερῶν, ἐπὶ τῆς οὐσίας
εχούσης ψυχῆς εὐρεθῆναι δυνάμενης. ἢ αἰμὴν
κακῆς ὁρμῆς πρὸς τὴν πρᾶξιν λογιστικῆς, ὅτε μὲν
θεοσι θεῖται νόμοις ἐπὶ ῥῆσι φέρειν. *τῶν*
ἀνθρώπων ἢ πρὸς νόμους πεπραγμένων τῆς δὲ
ἑαυτῆς νόμους τρεῖς περὶ τὰς ψυχὰς. *εἰς τὰς*
νόμους ὁδὸν αἰμὴς, ὅθεν ὁδὸν αἰμὴς καὶ τῆς
πρᾶξις τῆς δὲ κινῆς, ὁδὸν αὐτὴν νόμους
ἄνθρωπος οὐ ψυχῇ καθεαυτῇ, ἄνθρωπος δὲ
καὶ τῆς ὑπερτῶν ἢ μαρτυριῶν ὑποχρῆσθαι
οὐ ψυχῇ καθεαυτῇ. *ἔπειτα* μὴ ψυχῇ εἰς
αὐτὴν ὁδὸν ἀπὸ τῆς αἰμῆς αὐτῆς πρὸς
κοῦτων. *οἷον*, μοιχείας, φόνου, κλοπῆς,
ἄρπαιγῆς, τῆς κατὰ τῶν γεννησάντων αἰ-
μῆς, πάσκειτε κοινῶς τῆς ἐπὶ ἀδικίας καὶ
βλάβης τῶν πύλας ἐρομένης βασιλείας. *ἔπειτα*
τῆς δὲ τῆς αἰμῆς πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ τῆς πρᾶ-
ξις νόμους εὐδαιμονίας, ὅθεν πρὸς κοῦτων
αὐτῆς τῶν τοιούτων ὁρμητικῶν, ὅθεν ψυχῇ
ψυχῇ γεννησάντων τῆς τοῦ πρὸς ἢ τῆς μὴ πρὸς
οἰκείωνται πρὸς ὁρμῆς, ἀλλὰ ἄνθρωπος
ἄνθρωπος, *ἔπειτα* τῆς πρὸς νόμους

ἐπὶ τῶν ψυχῶν λεχθεὶν πρὸ τῶν ἡμετέρων
 δούτων, οὐκ οὖσης ἐν αὐταῖς τῆς κατὰ τὸ
 ἄρσεν καὶ θῆλυ διαφοράς, οὐδὲ πρὸς μίξιν
 τῆρος ὅτι τῆς δειότητος, ἢ πρὸς ταύτην ὀρέξιν.
 ὀρέξως δὲ τοιαύτης οὐκ οὖσης, οὐδὲ μίξιν εἶναι
 δυνάτοιν. πρὸ τοῦ δὲ μίξιν οὐκ εἶναι ὅλως, ὅ-
 δε ἔμφυτος μίξιν ὅτι πρὸς τὸν ὁρμόν. **οὐ** γὰρ
 μὲν δὲ μίξως οὐκ οὖσης, οὐδὲ τὴν πρὸς ὁρμόν
 καὶ τὴν ὁρμὴν ὁρμὴν αἰκίαν ὁρμὴν ὀρέξιν
 ἢ μίξιν εἶναι δυνάτοιν. τοῦτο γὰρ εἰς μίξιν
 ἄλλου δὲ τὸ κλοπὴν ἀπαγορεύειν, ἢ τὴν τοῦ
 παρὲντος ὅτι θύμιαν, ψυχῆς πρὸς φύσιν.
 Δεδορ δούται τοῦτο, ὡς οἱ δὲ ὁμοιοῦσιν
 φύσιν καὶ ἐν αὐτῇ ἡμετέραν, κρέπτεν εἰς ὡ-
 θασὴ καὶ ἡμετέραν. οἷον, **χ**ρῆσιν ἡμετέραν
 ἢ ὡσιν. ἢ ἄλλο τι τῶν πρὸς τὸν φῆκεν ὁρμὴν
 ἢ χρεῖσιν ὅτι τῆς δειότητος. ἀχρεῖον γὰρ αἰσθάνε-
 σθαι. πρὸς ὅτι τῶν τοῖς ἐν αὐτῇ ὁρμὴν
 ὡς χρεῖσιν. ἄλλαι τοῖς ὁρμὴν καὶ
 σκοπεῖν βουλομένοις, ἢ φῆκεν τὸ πρὸς ὁρμὴν
 γὰρ ἵσταται πρὸς τοῖς δειότητος φερομένοις, ὅτε
 τῶν δὲ ὁρμὴν ὁρμὴν εἰς δειότητος. **ἢ** μὲν δὲ ὁρμὴν
 κοίτων τῶν ὁρμὴν εἰς δειότητος, καὶ τῶν
 συμφῶν τῶν τοῖς τῆς ἀνάστασιν πρὸς ὁρμὴν
 τοῖς αὐτοῖς ὅτι πρὸς ὁρμὴν ἐν δειότητος
 οὐκ ἔστιν ἔχειν καιρὸν. **οὐ** γὰρ μὲν δὲ πρὸς
 ἢ πρὸς τῶν ὁρμὴν γὰρ ὁρμὴν πρὸς ὁρμὴν
 σκοπεῖν. ἄλλαι τὸ κεφάλαιον δὲ τῶν ὁρμὴν
 τοῖς σὺν ἐλθούσιν ὁρμὴν πρὸς τῆς ἀνάστασιν
 φροεῖν, καὶ τῆς δειότητος τῶν πρὸς ὁρμὴν

Συμμετρήσονται ἐπὶ τοῦτο φερούσας ἀφορμὰς.
 Ἔκτασμένων δὲ πρὸς τῶν προτεθέντων,
 ἑσπῶλοι πορδὲρ εἶη καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τέλους διάσκε-
 ψασθαι λόγον. ἥδη μὲν τοῖς εἰρηκμένοις ἐμφαιρό-
 μερον, προσάττει δὲ μόρον ἐπὶ στασίας καὶ προση-
 λυόμερον, ὡς μὴ δοκεῖν τῇ τῶν μικρῶν εἰρηκμένων
 ἡ μὲν ἀμνησκόμενον κατὰ χιπτήν, καὶ πᾶν βλάψαι
 τὴν ἐσπῶσειν, ἡ τὴν ὀξυρῆς διαίρεσιν. τοῦ-
 τωρ τὸ οὖν σφικερ καὶ τῶν ἐπὶ ταῖς ἀμνησκόμε-
 νος δὲ εἶχαι τοσούτον, ὅτι σκηνάσθαι μόρον.
 ὅτι δὲ καὶ τῶν ἐκ φύσεως σπῶσις δὲ μέρων, καὶ τῶν
 κατὰ τέχνην γινομένων οἰκείον ἐκαστοῦ τέλος εἶναι,
 τοῦτο πᾶσι καὶ τῆς κοινῆς πᾶν τῶν ἐρροίας ἐκδιδά-
 σκουσιν ἡμᾶς. καὶ τῶν ἐκ φύσεως ἐρεφομένων
 ὅτι μὲν τῶν ἐρροίων. *ἡ δὲ τῶν οὐ θεωρουμένων ἑτεροῦ*
τοῖς ἐρροίοις. Ἐρρον δὲ τοῖς ἰατρικοῖς ἐρροίοις
 κείμενον τέχος. καὶ σπῶσις ἄλλο μὲν τοῖς τῶν
 ἐκ φύσεως γινομένων. ἄλλο δὲ τῶν ἐκ τῆς πρεφο-
 μένων ζώων, καὶ κατὰ τὴν φύσιν οἰκείον ἐρρον γινω-
 μένων. *ἡ δὲ τῶν ἐκ τῆς ἐρροίας,* καὶ δὲ
 πᾶν τῶν τῶν φύσιν καὶ ἡ τεχνικῆς διωσάμεναι.
 Στασις ἐκ τούτων ἐργεσίας τοῦ κατὰ φύσιν ἐπέ-
 τέλος, ἀνέχεται καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων τέλος
 ὡς ἡ διαζούσας ἐκ φύσεως, ὅξυρῆς τῆς τῶν
 ἄλλων κοινότητος. *ὅτι μὴ δὲ θεῶν τῶν τῶν*
ἐκ φύσεως τῶν τελοῦν καὶ κρίσεως ἡμοι-
οῦν τῶν, καὶ τῶν κατὰ τὸν ἐκ φύσιν νόμον καὶ
λόγον ἐρροίων, ἐκ φύσιν ἐκ τῶν καὶ δὲ τῶν
ἐκ φύσιν. Ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκείον τοῦτο
 εἶναι τέχος, μετὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῖς πᾶσι τῶν

ἀμαθῆ τοῦ σῶμα, ἀλλ' οὐδὲ τῶν τοῦ σώματος τρεφόν
τ
τῶν ἐν τῷ σώματι τῶν ἀπόλαυσις καὶ τῆς θοῆς ἡ δόξα. ἡ
πρῶτη ἐν ἀνάγκῃ τὸν κτήν ὁ δὲ βίον, ἀπελθὼν δὲ
τῶν κατὰ τὴν κτήν ὁ δὲ βίον καὶ βοσκῆται
Ⓢ κείον τοῦτο τέλος, οὐκ ἐν θρώπων ἀγαθῶ
ψυχῇ καὶ λογικῇ κρίσει χρῶμεν. ὁ μὲν οὐδὲ
μακαρίοτης ψυχῆς κεχωρισμένης σώματος.
Ⓢ τῆς βασιλείου τοῦ σώματος. ὁ δὲ σῶμα ἐστὶν
ἀνθρώπου σκοποῦμεν ζῶν ἢ τέλος, ἀλλὰ τοῦ
σώματος ἐστὶν ἀμφοῖν. Τοιοῦτος ἐστὶν πᾶς ὁ τὸν δε
λαχὼν τὸν βίον ἀνθρώπου. καὶ ἀφ' ἧς τοῦτου
ζῶνς εἰρήνη τέλος οὐκ ἐστὶν. ὁ δὲ τοῦ σώματος ἀμφοτέρω
τὸ τέλος, τὸν τοῦ οὐτε ζῶν τῶν αὐτῶν ἔτι κατὰ τὸν
τὸν βίον εὐρεθῆναι δὲ αὐτῶν, διὰ τὰς πολλὰς
ἡδὴ ἡβήσας αἰτίας. ὁ δὲ τὴν σὺν χωρὶς αὐτῶν
χρόνου ἡ ψυχῆς, τῶν μὲν δὲ σῶμα ἐστὶν ὁ
τοιοῦτος ἀνθρώπου. διὰ τοῦτο ἐστὶν καὶ πᾶσι
διασκεδασθέντες τοῦ σώματος, καὶ ἡ ψυχὴ δια
μὴν καὶ βέβαια, ὁ δὲ καὶ πᾶσι κατὰ τὴν τῆν
τοῦ σώματος ἀμφοτέρου καὶ τοῦ αὐτοῦ ζῶν σῶμα,
ὁ δὲ τῶν ἀνθρώπων φαίνεται τέλος. ὁ δὲ τοῦ
ὁ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ πᾶσι πᾶσι τῶν
ρεκροθέντων ἡ καὶ πᾶσι διαλυθέντων σώματι
ἀνάστασις. καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνθρώποις σῶμα πᾶσι
Ⓢ τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ τέλος οὐ κατὰ τὴν
τύχον τῶν ἀνθρώπων ὅτις φέρεται τῶν
ἀλλὰ αὐτῶν ἐκείνων τῶν κατὰ τὴν πρῶτον ἀνθρώπου
βεβίωκότων. Τοῖς δ' αὐτοῖς ἀνθρώποις σῶμα
πολλὰ ἡ ἀμείνων, μὴ τῶν αὐτῶν σώματι τῶν
ψυχῶν αὐταῖς ἀποδοθέντων. ὁ δὲ τὸ σῶμα,

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely from a 17th or 18th-century manuscript.]

